ROZSUDEK TRIBUNÁLU (osmého senátu)

15. prosince 2010 *

Ve věci T-141/08,

E.ON Energie AG, se sídlem v Mnichově (Německo), původně zastoupená A. Röhlingem, C. Krohsem, F. Dietrichem a R. Pfrommem, poté A. Röhlingem, F. Dietrichem a R. Pfrommem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené A. Bouquetem, V. Bottkou a R. Sauerem, jako zmocněnci,

žalované,

* Jednací jazyk: němčina.

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise K (2008) 377 v konečném znění, ze dne 30. ledna 2008, kterým se stanoví pokuta podle čl. 23 odst. 1 písm. e) nařízení Rady (ES) č. 1/2003 za porušení pečeti (věc COMP/B-1/39.326 – E.ON Energie AG),

TRIBUNÁL (osmý senát),

ve složení E. Martins Ribeiro (zpravodaj), předseda, S. Papasavvas a N. Wahl, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: K. Andová, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 14. dubna 2010,

vydává tento

Rozsudek

Právní rámec

1 Článek 20 odst. 2 písm. d) nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 [ES] a 82 [ES] (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205) stanoví, že „úředníci a ostatní

doprovázející osoby zmocněné Komisí ke kontrole jsou oprávněni: pečetit všechny podnikatelské prostory a účetní knihy nebo záznamy po dobu a v rozsahu, které jsou nezbytné pro kontrolu“.

2 Na základě čl. 23 odst. 1 písm. e) nařízení č. 1/2003 může Komise „rozhodnutím uložit podnikům a sdružením podniků pokuty nepřesahující 1 % celkového obratu za předchozí hospodářský rok, pokud úmyslně nebo z nedbalosti: […] byly porušeny pečeti umístěné podle čl. 20 odst. 2 písm. d) úředníky nebo jinými doprovázejícími osobami zmocněnými Komisí“.

Skutečnosti předcházející sporu

3 Rozhodnutím ze dne 24. května 2006 Komise Evropských společenství v souladu s článkem 20 nařízení č. 1/2003 nařídila kontrolu v prostorách společnosti E.ON AG a podniků, které tato společnost kontroluje, aby ověřila opodstatněnost podezření z účasti těchto společností na protisoutěžních dohodách. Kontrola u žalobkyně – společnosti E.ON Energie AG, která je 100% dceřinou společností společnosti E.ON, byla zahájena odpoledne dne 29. května 2006 v obchodních prostorách v Mnichově. Poté, co se žalobkyně dozvěděla o rozhodnutí nařizujícím kontrolu, prohlásila, že vůči němu nemá námitky.

4 Kontrola byla provedena čtyřmi zástupci Komise a šesti zástupci Bundeskartellamt (německý orgán pro hospodářskou soutěž). Aby tito zástupci mohli podrobně

přezkoumat dokumenty vybrané během kontroly dne 29. května 2006 byly tyto dokumenty uloženy v místnosti G.505, kterou žalobkyně dala k dispozici Komisi. Jelikož kontrola nemohla být dokončena tentýž den, uzamkl vedoucí týmu provádějícího kontrolu dveře této místnosti, které byly složeny z nalakovaných zvukotěsných desek a rámu z nerezového hliníku, a přelepil je úřední pečetí o velikosti 90x60 mm (dále jen „sporná pečeť“). Tato pečeť byla umístěna přibližně ze dvou třetin na desce, která vyplňovala dveře a její zbývající část se nacházela na dveřním rámu. Zástupci Komise, Bundeskartellamt a žalobkyně vypracovali a podepsali zápis o umístění pečeti. Osoby provádějící kontrolu poté opustily prostory žalobkyně a odnesly si s sebou klíč od dveří místnosti G.505, který jim byl předán. Když žalobkyně odpovídala na žádost o informace, uvedla, že vedle tohoto klíče předaného Komisi bylo používáno 20 dalších „univerzálních“ klíčů, kterými mohla být odemknuta místnost G.505 (bod 19 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

5 Sporná pečeť byla samolepicí a měla modrou barvu se žlutými lemy na horním a spodním okraji a se žlutými hvězdami evropské vlajky. Na spodním žlutém lemu bylo napsáno, že Komise může v případě porušení pečeti uložit pokutu. Bezpečnostní nálepka použitá pro vyhotovení sporné pečeti (dále jen „bezpečnostní nálepka pečeti“) byla vyrobena společností 3M Europe SA (dále jen „3M“) v prosinci 2002. Výše uvedené prvky a informace byly na bezpečnostní nálepce vytisknuty na objednávku Komise v tiskárně během prvního čtvrtletí roku 2004.

6 Je-li odlepena pečeť, která je stejně jako sporná pečeť plastická, zůstávají na podkladu, k němuž je pečeť přilepena bílým lepidlem, stopy tohoto lepidla ve formě nápisů „VOID“ o velikosti zhruba 12 Didotových bodů (přibližně 5 mm), které jsou rozmístěny na celé samolepicí ploše. Odlepená pečeť se na těchto místech zvýrazní tak, že nápisy „VOID“ jsou viditelné rovněž na pečeti.

7 Když se tým provádějící kontrolu ráno v 8:45 hodin dne 30. května 2006 vrátil, zjistil, že sporná pečeť, která byla stále přilepena na dveřích místnosti G 505, doznala změn.

8 Kolem 9:15 hodin vedoucí týmu provádějícího kontrolu otevřel dveře místnosti G 505. Otevřením dveří se odlepila část sporné pečeti, která byla přilepena na dveřní desce, zatímco zbývající část nacházející se na dveřním rámu zůstala přilepena.

9 Byl vypracován zápis o porušení pečeti, který uvádí zejména následující:

„[…]

– celá pečeť byla posunuta o přibližně 2 mm směrem nahoru a do strany, jelikož pod spodním a vedle pravého okraje pečeti byly vidět zbytky lepidla;

– nápis ‚VOID' byl jasně viditelný na celé ploše pečeti, která byla nicméně nadále nalepena přes dveřní rám a dveře a nebyla přetržena;

– po otevření dveří [úředníkem] Komise (panem K.), během něhož nebyla pečeť poškozena, tzn. nebyla přetržena, byly na zadní straně pečeti (lepicí plocha) viditelné bílé stopy nápisu ‚VOID';

– po odlepení pečeti zůstává obvykle na podkladu bílý nápis ‚VOID', v projednávané věci, kdy se uvedený nápis skutečně nacházel na povrchu dveří, k tomu ve značné míře došlo;

– řada bílých stop se nicméně nacházela rovněž na lepicím povrchu pečeti – nikoliv na místech zadní strany pečeti, kde byly zvýrazněny nápisy ‚VOID', ale vedle těchto míst."

10 Zápis o porušení pečeti byl podepsán zástupcem Komise a zástupcem Bundeskartellamt. Žalobkyně zápis odmítla podepsat.

11 Odpoledne 30. května 2006 byly prostřednictvím mobilního telefonu pořízeny digitální fotografie sporné pečeti.

12 Dne 31. května 2006 učinila žalobkyně „doplňující prohlášení […] k zápisu o umístění pečeti ze dne 30. května 2006", které znělo následovně:

„1. Po otevření dveří nebyla zjištěna žádná změna týkající se dokumentů uložených v místnosti.

2. Když byla pečeť večer 30. května odlepena a vyměněna za novou, nápis ‚VOID' na dveřním rámu nebyl nijak odstraněn.

3. Pan K. se nalepování pečeti účastnil předchozí den a měl dojem, že to trvalo neobvykle dlouhou dobu."

13 Dne 9. srpna 2006 Komise žalobkyni zaslala v souladu s článkem 18 nařízení č. 1/2003 žádost o informace. Žalobkyně odpověděla dopisem ze dne 23. srpna 2006. Další žádosti o informace byly zaslány dne 29. srpna 2006 společnosti 3M, dne 31. srpna 2006 společnosti, která žalobkyni poskytuje úklidové služby (dále jen „úklidová společnost") a dne 1. září 2006 bezpečnostní službě žalobkyně.

14 Deset členů týmu provádějícího kontrolu vyplnilo dotazník týkající se jejich připomínek k lepení sporné pečeti a k jejímu stavu ráno 30. května 2006.

15 Dne 2. října 2006 Komise zaslala žalobkyni oznámení námitek. Na základě dostupných informací dospěla Komise zejména k závěru, že sporná pečeť byla porušena, a že z důvodu organizační pravomoci, kterou žalobkyně vykonávala v rámci dotčené budovy, je třeba posledně uvedenou považovat za toto porušení pečeti odpovědnou.

16 Dne 13. listopadu 2006 předložila žalobkyně své připomínky k oznámení námitek.

17 Dne 6. prosince 2006 uspořádal úředník pro slyšení na žádost žalobkyně slyšení, jehož se rovněž zúčastnila společnost 3M.

18 Dne 21. prosince 2006 společnost 3M na žádost Komise písemně potvrdila určitá prohlášení učiněná během slyšení.

19 V průběhu správního řízení žalobkyně zaslala Komisi tři posudky vyhotovené ústavem přírodních věd a lékařství (dále jen „ústav“).

20 Dne 21. března 2007 vyhotovil ústav první posudek (dále jen „posudek ústavu č. I“), v němž provedl rozbor reakce sporné pečeti na tlaky způsobující protichůdné pohyby a odlepování.

21 Dne 11. dubna 2007 Komise pověřila pana Kr., soudního znalce v oboru lepicích technik a fungování plastických materiálů, vyhotovením posudku týkajícího se určitých aspektů funkčnosti a zacházení se spornou pečetí. Jeho první posudek (dále jen „posudek Kr. č. I“) byl vyhotoven dne 8. května 2007.

22 Dne 15. května 2007 vypracoval ústav druhý posudek (dále jen „posudek ústavu č. II“), v němž provedl rozbor reakce sporné pečeti na tlaky způsobující protichůdné pohyby v důsledku napínání a stahování, jakož i reakce na přetření čisticím prostředkem Synto (dále jen „přípravek Synto“).

23 Dopisem ze dne 6. června 2007 Komise informovala žalobkyni o nových skutečnostech, které vyšly najevo po oznámení námitek a které vyplývají z prohlášení společnosti 3M a z posudku Kr. č. I, a umožnila jí se k těmto skutečnostem písemně vyjádřit.

24 Dne 6. července 2007 žalobkyně zaslala Komisi písemné připomínky a požádala o nové slyšení. Komise žádost zamítla.

25 Dne 1. října 2007 žalobkyně zaslala Komisi třetí posudek ústavu ze dne 27. září 2007 (dále jen „posudek ústavu č. III"), v němž byl proveden rozbor reakce sporné pečeti na síly způsobující odlepování v důsledku zastaralosti, působení přípravku Synto a vlhkosti vzduchu.

26 Komise poté pověřila pana Kr. vypracováním připomínek k argumentům a poznámkám obsaženým v dopise žalobkyně ze dne 6. července 2007 a v posudcích ústavu č. II a III. Pan Kr. vypracoval dne 20. listopadu 2007 druhý posudek (dále jen „posudek Kr. č. II").

27 Dopisem ze dne 23. listopadu 2007 Komise informovala žalobkyni o dalších skutečnostech, ke kterým došlo od obdržení dopisu žalobkyně ze dne 6. června 2007. Současně žalobkyni zpřístupnila příslušné dokumenty, zejména posudek Kr. č. II.

28 Dne 10. prosince 2007 se žalobkyně vyjádřila k dokumentům zaslaným dne 23. listopadu 2007.

29 Dne 15. ledna 2008 obdržela Komise od žalobkyně další dopis, k němuž byla přiložena prohlášení učiněná pod přísahou dvaceti osobami, které podle žalobkyně měly večer dne 29. května 2006 v držení klíč ke dveřím od místnosti G.505 (dále jen „držitelé klíčů"). Tyto osoby ve svých prohlášeních potvrdily, že v dotčené době (mezi 19:00 hodinou dne 29. května 2006 a 9:30 hodinami dne 30. května 2006) se buď nenacházely v budově G, anebo dveře od předmětné místnosti neotevřely (bod 42 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

30 Dne 30. ledna 2008 Komise přijala rozhodnutí K (2008) 377 v konečném znění, kterým se stanoví pokuta podle čl. 23 odst. 1 písm. e) nařízení Rady (ES) č. 1/2003 za porušení pečeti (Věc COMP/B-1/39.326 — E.ON Energie AG) (dále jen „napadené rozhodnutí"), jehož shrnutí bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ze dne 19. září 2008 (Úř. věst. C 240, s. 6).

31 Výrok napadeného rozhodnutí stanoví:

„Článek 1

E.ON Energie AG porušila pečeť umístěnou úředníky Komise v souladu s čl. 20 odst. 2 [písm.] d) nařízení č. 1/2003 a přinejmenším z nedbalosti porušila čl. 23 odst. 1 [písm.] e) téhož nařízení.

Článek 2

Za protiprávní jednání uvedené v článku 1 se společnosti E.ON Energie AG ukládá pokuta ve výši 38 000 000 eur.

[…]“

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

32 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 15. dubna 2008 podala žalobkyně projednávanou žalobu.

33 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil napadené rozhodnutí;

– podpůrně, snížil uloženou pokutu a stanovil její přiměřenou výši;

– uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

34 Komise navrhuje, aby Tribunál:

– zamítl žalobu v plném rozsahu;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

35 Na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl Tribunál (osmý senát) zahájit ústní část řízení. Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na ústní otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání dne 14. dubna 2010.

Právní otázky

36 Na podporu své žaloby uplatňuje žalobkyně devět žalobních důvodů. Prvních sedm důvodů se týká konstatování porušení pečeti, dva poslední se vztahují k výši pokuty.

37 První žalobní důvod vychází z porušení důkazního břemene, druhý důvod vychází z porušení „zásady vyšetřovací“, třetí důvod vychází z údajně chybného předpokladu řádného umístění pečeti, čtvrtý důvod vychází z údajně chybného předpokladu „zjevného stavu“ sporné pečeti v den následující po kontrole, pátý důvod vychází z údajně

chybného předpokladu vhodnosti bezpečnostní nálepky pro účely úředního pečetění, jež provádí Komise, šestý důvod vychází ze skutečnosti, že Komise nezohlednila „alternativní scénáře" možných příčin stavu sporné pečeti, sedmý důvod vychází z porušení zásady presumpce neviny, osmý důvod vychází z porušení čl. 23 odst. 1 nařízení č. 1/2003 v rozsahu, v němž nebylo prokázáno zavinění žalobkyně, a nakonec devátý žalobní důvod vychází z porušení článku 253 ES a zásady proporcionality v rámci stanovení výše pokuty.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení důkazního břemene

Argumenty účastnic řízení

38 Žalobkyně tvrdí, že v souladu se zásadou *in dubio pro reo*, zásadou presumpce neviny zakotvenou v čl. 6 odst. 2 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950 (dále jen „EÚLP") a s první větou článku 2 nařízení č. 1/2003 nese důkazní břemeno v řízeních, která mohou vést k uložení pokut na základě kartelového práva, Komise. Jelikož je Komise povinna dodržovat základní záruky trestního práva a právně dostačujícím způsobem prokazovat existenci protiprávního jednání, musí její případné pochybnosti svědčit ve prospěch stíhaného podniku. Podle žalobkyně z judikatury vyplývá, že vychází-li Komise z předpokladu, že zjištěné skutkové okolnosti nelze vysvětlit jinak, než že jsou výsledkem protiprávního jednání, stačí prokázat skutečnosti, které skutkové okolnosti zjištěné Komisí vysvětlují jinak a které umožňují nahradit vysvětlení skutkových okolností, na základě kterého Komise shledala existenci protiprávního jednání, jiným vysvětlením.

39 Pokud jde o tvrzení Komise, podle kterého změna sporné pečeti každopádně představovala *„prima facie* důkaz" naplnění skutkové podstaty porušení pečeti, žalobkyně uvádí, že takový důkaz je neslučitelný se zásadou *in dubio pro reo*. *„Prima facie* důkaz" není v řízení spadajícím do působnosti čl. 23 odst. 1 nařízení č. 1/2003 přípustný a každopádně nepostačuje k prokázání protiprávního jednání, za které je ukládána pokuta. I kdyby Komise považovala *„prima facie* důkaz" za důkaz tvořený indiciemi, nepředložila žádný důkaz, jelikož neprokázala existenci žádné indicie.

40 Důkazní břemeno, které nese Komise, je navíc ještě větší z důvodu jejího vlastního chování.

41 Zaprvé, při použití sporné pečeti nepostupovala Komise vhodným způsobem tak, aby omezila riziko „falešné pozitivní reakce" (tedy riziko, že se na sporné pečeti, není-li odlepena, objeví nápisy „VOID"), zejména proto, že nedodržela dobu její trvanlivosti. Komise tak měla prokázat, že sporná pečeť byla v noci z 29. na 30. května 2006 navzdory překročení maximální doby své trvanlivosti vhodná a funkčně použitelná. Informace od výrobce byly v tomto ohledu nedostatečné, neboť v údajích uvedených na bezpečnostní nálepce (dále jen „technické specifikace") společnost 3M zmínila pouze maximální dobu trvanlivosti 2 let a nebyla schopna ani v odpověď na dotazník Komise poskytnout konečné stanovisko k přesné životnosti výrobku. Komise takový důkaz nepředložila ani prostřednictvím pokusů pana Kr., které ostatně nebyly provedeny na samotné sporné pečeti. Nakonec posudky ústavu poukazovaly na vyšší citlivost samolepicích pečetí v závislosti na okolnostech jejich přilepení a stupni vlhkosti vzduchu.

42 Zadruhé, Komise na místě samém nepodnikla kroky nezbytné k uchování důkazů tak, že by před otevřením dveří pořídila fotografie sporné pečeti, a to zvláště s ohledem na připomínky ke stavu sporné pečeti, které zástupci žalobkyně sdělili ráno dne 30. května 2006 zástupcům Komise. V tomto ohledu nepředstavuje zápis o porušení pečeti sám o sobě dostatečný důkaz o stavu sporné pečeti, neboť tento zápis byl následně po kontrole upravován.

43 S ohledem na zásadu *in dubio pro reo* a rozšíření důkazního břemene, které vyplývá z chování Komise, nelze konstatovat, že je porušení sporné pečeti přičitatelné žalobkyni. Komise tak neprokázala nade vší rozumnou pochybnost, že by skutková podstata protiprávního jednání byla naplněna.

44 V rozporu s tvrzením Komise není projednávaný žalobní důvod abstraktní, ale je jím konkrétně uplatňována neexistence důkazu, že byl stav sporné pečeti změněn v důsledku okolností přičitatelných žalobkyni. Uložení sankce ve formě pokuty tak není odůvodněné i bez ohledu na posudky předložené žalobkyní. V řízení, které vede k vydání rozhodnutí, jímž se ukládá pokuta, nemá dotčený podnik povinnost prokazovat skutečnosti svědčící v jeho prospěch nebo „alternativní scénáře". Naopak, Komise musí celkově přezkoumat všechny okolnosti svědčící jak v neprospěch, tak ve prospěch a prokázat z absolutního hlediska a nade vší rozumnou pochybnost, že stav sporné pečeti byl změněn v důsledku okolností přičitatelných žalobkyni. K tomu, aby byla uložena pokuta, nepostačuje pouhá pravděpodobnost spáchání protiprávního jednání, tím spíše že žalobkyně v dostatečné míře uplatnila pochybnosti týkající se provedení důkazů.

45 I kdyby mělo být připuštěno, že Komise nejprve předložila zdánlivě přesvědčivé důkazy prokazující skutečnosti zakládající porušení pečeti, žalobkyně nicméně úspěšně předložila důkazy prokazující opak. Každopádně úspěšně vyvolala pochybnosti o tom, zda důkazy Komise dostatečně prokazují protiprávní jednání. Na rozdíl od toho, co naznačuje Komise v bodě 44 odůvodnění napadeného rozhodnutí, se žalobkyně neomezuje ohledně porušení pečeti na pouhou „zmínku případného jiného vysvětlení" nebo na „zmínku teoretické možnosti […] neobvyklého sledu událostí", ale vychází z několika posudků ústavu za účelem prokázání, že určité okolnosti, tedy použití staré pečeti, vlhkost vzduchu, vibrace dveří a jejich rámu, a z toho plynoucí tlaky způsobující protichůdné pohyby, jakož i působení přípravku Synto, mohly vést k plastické deformaci sporné pečeti a vyvolat „zdání porušení" konstatovaného tým-em provádějícím kontrolu. V řízení, které může vést k uložení pokuty, nelze považovat za prostě a jednoduše bezvýznamné případné zvláštní okolnosti výběru dílčího prvku pečeti (v projednávané věci bezpečnostní nálepky), jejího skladování a použití Komisí.

46 V rámci projednávaného důvodu žalobkyně navrhuje, aby byli podle čl. 65 písm. c) jednacího řádu Tribunálu vyslechnuti jako svědkové její právní zástupce a zaměstnanec společnosti E.ON stran podmínek, za kterých byla sporná pečeť ráno dne 30. května 2006 nalezena.

47 Komise navrhuje zamítnutí prvního žalobního důvodu, neboť je formulován abstraktně bez posouzení konkrétního dopadu na hodnocení důkazů a napadené rozhodnutí. Podpůrně, Komise rovněž zpochybňuje argumenty žalobkyně.

Závěry Tribunálu

48 Z článku 2 nařízení č. 1/2003 a z judikatury ustálené v rámci uplatňování článků 81 ES a 82 ES vyplývá, že v oblasti práva hospodářské soutěže je Komise v případě sporu o existenci protiprávního jednání povinna prokázat protiprávní jednání, jejichž existenci zjistila, a předložit důkazy, které mohou právně dostačujícím způsobem prokázat skutečnosti zakládající protiprávní jednání (rozsudky Soudního dvora ze dne 17. prosince 1998, Baustahlgewebe v. Komise, C-185/95 P, Recueil, s. I-8417, bod 58, a ze dne 6. ledna 2004, BAI a Komise v. Bayer, C-2/01 P a C-3/01 P, Recueil, s. I-23, bod 62; rozsudek Tribunálu ze dne 17. září 2007, Microsoft v. Komise, T-201/04, Sb. rozh. s. II-3601, bod 688). V této souvislosti je Komise povinna za účelem odůvodnění pevného přesvědčení, že k údajnému protiprávnímu jednání došlo, shromáždit dostatečně přesné a shodující se důkazy (viz v tomto smyslu rozsudky Soudního dvora ze dne 28. března 1984, CRAM a Rheinzink v. Komise, 29/83 a 30/83, Recueil, s. 1679, bod 20, a ze dne 31. března 1993, Ahlström Osakeytiö a další v. Komise, C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 a C-125/85 až C-129/85, Recueil, s. I-1307, bod 127; rozsudek Tribunálu ze dne 21. ledna 1999, Riviera Auto Service a další v. Komise, T-185/96, T-189/96 a T-190/96, Recueil, s. II-93, bod 47).

49 Dále je třeba připomenout, že v rámci žaloby na neplatnost podané na základě článku 230 ES přísluší soudu Unie pouze přezkoumat legalitu napadeného aktu (rozsudek Tribunálu ze dne 8. července 2004, JFE Engineering a další v. Komise, T-67/00, T-68/00, T-71/00 a T-78/00, Sb. rozh. s. II-2501, bod 174).

50 Úkolem soudu rozhodujícího o žalobě na neplatnost směřující proti rozhodnutí Komise, jímž se konstatuje jednání porušující právo hospodářské soutěže a ukládají pokuty osobám, kterým je toto rozhodnutí určeno, je posoudit, zda důkazy a jiné materiály, kterých se Komise dovolává ve svém rozhodnutí, dostatečně prokazují existenci vytýkaného protiprávního jednání (rozsudek JFE Engineering a další v. Komise, bod 49 výše, bod 175).

51 Mimoto má-li soudce pochybnosti, musí být tato skutečnost ku prospěchu podniku, kterému je rozhodnutí konstatující protiprávní jednání určeno (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 14. února 1978, United Brands a United Brands Continentaal v. Komise, 27/76, Recueil, s. 207, bod 265). Soudce tedy nemůže dospět k závěru, že Komise existenci předmětného protiprávního jednání prokázala právně dostačujícím způsobem, jestliže má o této otázce stále pochybnosti, zejména v rámci žaloby směřující ke zrušení rozhodnutí, jímž se ukládá pokuta (rozsudek JFE Engineering a další v. Komise, bod 49 výše, bod 177).

52 Za této naposledy uvedené situace je totiž nezbytné vzít v úvahu zásadu presumpce neviny, jak vyplývá zejména z čl. 6 odst. 2 EÚLP, jenž je součástí základních práv, která jsou podle judikatury Soudního dvora potvrzené i preambulí Evropského jednotného aktu a čl. 6 odst. 2 EU, jakož i článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie vyhlášené dne 7. prosince 2000 v Nice (Úř. věst. C 364, s. 1) v právním řádu Společenství chráněna. S ohledem na povahu předmětných protiprávních jednání, jakož i povahu a stupeň přísnosti sankcí, které se k nim vztahují, se zásada presumpce neviny použije zejména v řízeních o porušení pravidel hospodářské soutěže použitelných na podniky, která mohou vést k uložení pokut nebo penále (viz v tomto smyslu rozsudky Evropského soudu pro lidská práva ze dne 21. února 1984, Öztürk, řada A, č. 73 a ze dne 25. srpna 1987, Lutz, řada A, č. 123-A; rozsudky Soudního dvora ze dne 8. července 1999, Hüls v. Komise, C-199/92 P, Recueil, s. I-4287, body 149 a 150, a Montecatini v. Komise, C-235/92 P, Recueil, s. I-4539, body 175 a 176; rozsudek JFE Engineering a další v. Komise, bod 49 výše, bod 178).

53 Žalobkyně vychází z judikatury týkající se jednání ve vzájemné shodě, která jsou zakázána článkem 81 ES, podle které může být souběh jednání dotčených podniků považován za důkaz jednání ve vzájemné shodě, které je v rozporu s tímto ustanovením, pouze je-li vzájemná shoda jediným přijatelným vysvětlením takového souběžného jednání (rozsudek CRAM a Rheinzink v. Komise, bod 48 výše, bod 16). Pokud jde o jednání ve vzájemné shodě přísluší Komisi, aby ve světle argumentace rozvinuté dotčenými podniky během správního řízení přezkoumala veškerá možná vysvětlení

dotčeného chování a dospěla k závěru, že toto chování má protiprávní povahu pouze v případě, že skutečnost, že šlo o protiprávní jednání, je jediným přijatelným vysvětlením.

54 Pokud tedy Komise s ohledem na chování dotčených podniků konstatuje, že byla porušena pravidla hospodářské soutěže, soud Unie zruší předmětné rozhodnutí, předloží-li uvedené podniky argumentaci, která poskytuje jiné vysvětlení skutkových okolností zjištěných Komisí, a tak umožňuje nahradit vysvětlení skutkových okolností, na základě kterého Komise konstatovala existenci protiprávního jednání, jiným přijatelným vysvětlením (rozsudky CRAM a Rheinzink v. Komise, bod 48 výše, bod 16, a Ahlström Osakeyhtiö a další v. Komise, bod 48 výše, body 126 a 127).

55 Avšak stejně tak jako dotčené podniky v případě, kdy Komise v rámci prokázání jednání porušujícího články 81 ES a 82 ES vychází z listinných důkazů, musí nejen předložit přijatelné alternativní vysvětlení ve vztahu k tezi zastávané Komisí, ale rovněž namítat, že důkazy, které byly v napadeném rozhodnutí použity k prokázání existence protiprávního jednání, jsou nedostatečné (viz v tomto smyslu rozsudky Tribunálu ze dne 20. dubna 1999, Limburgse Vinyl Maatschappij a další v. Komise, T-305/94 až T-307/94, T-313/94 až T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 a T-335/94, Recueil, s. II-931, body 725 až 728, a JFE Engineering a další v. Komise, bod 49 výše, bod 187), je třeba mít za to, že vychází-li Komise v takovém případě, jako je projednávaný případ, z přímých důkazů, musí dotčené podniky prokázat, že důkazy uplatněné Komisí jsou nedostatečné. Již bylo rozhodnuto, že takové obrácení důkazního břemene neporušuje zásadu presumpce neviny (viz v tomto smyslu rozsudek Montecatini v. Komise, bod 52 výše, bod 181).

56 Kromě toho je třeba zdůraznit, že podnik nemůže přenést důkazní břemeno na Komisi tím, že se dovolává skutečností, které sám nemůže prokázat (viz v tomto smyslu rozsudky Tribunálu ze dne 8. července 2004, Mannesmannröhren-Werke v. Komise, T-44/00, Sb. rozh. s. II-2223, bod 262, a JFE Engineering a další v. Komise, bod 49 výše, bod 343). Jinými slovy, vychází-li Komise z důkazů, které v zásadě dostatečně prokazují existenci protiprávního jednání, nepostačuje, aby dotyčný podnik tvrdil, že případně došlo k okolnosti, která by mohla ovlivnit průkaznost uvedených důkazů, k tomu, aby na Komisi přenesl povinnost prokázat, že tato okolnost nemohla mít vliv na průkaznost těchto důkazů. Naopak, s výjimkou případu, kdy dotyčný podnik nemůže takový důkaz předložit z důvodu chování samotné Komise (v tomto smyslu viz rozsudek Mannesmannröhren-Werke v. Komise, uvedený výše, body 261 a 262, a JFE Engineering a další v. Komise, bod 49 výše, body 342 a 343), je tento podnik povinen právně dostačujícím způsobem prokázat existenci okolnosti, které se dovolává, a že tato okolnost zpochybňuje průkaznost důkazů, z nichž Komise vychází.

57 V rámci projednávaného žalobního důvodu se žalobkyně domnívá, že Komise měla v napadeném rozhodnutí prokázat nade vší rozumnou pochybnost, že žalobkyně nese za změnu stavu sporné pečeti zjištěnou dne 30. května 2006 odpovědnost, a před tím prokázat, že různé okolnosti, kterých se žalobkyně dovolávala, nemohou tento stav vysvětlit. Podle žalobkyně jí nepřísluší prokazovat skutečnosti svědčící v její prospěch nebo „alternativní scénáře“. Pouhá pravděpodobnost spáchání protiprávního jednání nepostačuje k uložení pokuty, tím spíše že žalobkyně v dostatečné míře uplatnila pochybnosti o provedení důkazů. V rámci prvního žalobního důvodu tak žalobkyně odkazuje na zastaralost sporné pečeti, vlhkost vzduchu, vibrace dveří a jejich rámu a následné tlaky způsobující protichůdné pohyby pečeti, jakož i na působení přípravku Synto, které mohly způsobit plastickou deformaci sporné pečeti a vyvolat „zdání porušení“ konstatovaného týmem provádějícím kontrolu.

58 V tomto ohledu je třeba uvést, že v rozporu s tvrzením Komise není žalobní důvod uplatněný žalobkyní abstraktní, neboť žalobkyně v podstatě tvrdí, že vzhledem k tomu, že Komise porušila zásady důkazního břemene v právu hospodářské soutěže Společenství, neprokázala právně dostačujícím způsobem, že okolnosti přičitatelné žalobkyni způsobily změnu stavu sporné pečeti, takže napadené rozhodnutí by mělo být zrušeno.

59 Z napadeného rozhodnutí nicméně vyplývá, že Komise neporušila zásady důkazního břemene. Bod 44 odůvodnění napadeného rozhodnutí totiž výslovně uvádí, že „Komise má povinnost uvést skutečnosti nezbytné k prokázání tvrzeného porušení pečeti". Komise při svém zjištění, že pečeť byla porušena, vycházela ze stavu, v němž se sporná pečeť nacházela ráno dne 30. května 2006, kdy se podle jejího názoru na celém jejím povrchu nacházely nápisy „VOID" a na její zadní straně se nacházely zbytky lepidla, jak vyplývá zejména z prohlášení vyšetřovatelů Komise a Bundeskartellamt a ze zjištění obsažených v zápise o porušení pečeti (body 75 a 76 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

60 Komise tak s odkazem zejména na prohlášení šesti osob provádějících šetření na místě a na skutečnost, že žalobkyně podepsala zápis o umístění pečeti, nejprve konstatovala řádné nalepení sporné pečeti, k němuž došlo večer dne 29. května 2006 (body 50 a 51 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Poté Komise, jak bylo uvedeno v bodě 59 výše, shledala, že se 30. května 2006 stav uvedené pečeti změnil, což podle jejího názoru prokazuje její porušení.

61 Bez ohledu na průkaznost důkazů, z nichž Komise vycházela a kterou je třeba posoudit v rámci přezkumu třetího a pátého žalobního důvodu, Komise v bodě 44 odůvodnění

napadeného rozhodnutí právem uvedla, že „pouhá zmínka teoretické možnosti […] neobvyklého sledu událostí nemůže dostatečně“ vyvrátit existenci protiprávního jednání. V souladu se zásadami uvedenými v bodech 55 a 56 výše je totiž povinností žalobkyně, aby prokázala nejen to, že skutečně došlo k jednotlivým okolnostem, kterých se dovolává pro účely vysvětlení stavu sporné pečeti ke dni 30. května 2006, ale rovněž to, že tyto okolnosti zpochybňují průkaznost důkazů předložených Komisí.

62 V napadeném rozhodnutí přitom Komise přezkoumala alternativní vysvětlení stavu sporné pečeti ke dni 30. května 2006, která žalobkyně předložila během správního řízení. Komise nicméně měla za to, že tato vysvětlení neprokazují, že byl uvedený stav způsoben jinými okolnostmi než porušením pečeti (body 62 až 68 a 77 až 98 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Za těchto podmínek nelze konstatovat nijaké porušení zásad tykajících se důkazního břemene.

63 Závěrem, žalobkyně nemůže tvrdit, že dvě okolnosti, tedy údajná zastaralost sporné pečeti a nepořízení fotografií prokazujících stav sporné pečeti před otevřením dveří, ještě více rozšířily důkazní břemeno, které nese Komise. Za předpokladu, že by byla existence těchto okolností dostatečně prokázána, bylo by třeba přezkoumat, zda důkazy předložené Komisí právně dostačujícím způsobem podporují s ohledem na argumentaci žalobkyně tykající se těchto okolností zjištění, že došlo k porušení pečeti ve smyslu čl. 23 odst. 1 písm. e) nařízení č. 1/2003. Tento přezkum bude proveden v rámci rozboru třetího až pátého žalobního důvodu.

64 Z výše uvedeného vyplývá, že první žalobní důvod musí být zamítnut.

K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení „zásady vyšetřovací"

Argumenty účastnic řízení

65 S odkazem na rozsudky Soudního dvora ze dne 13. července 1966, Consten a Grundig v. Komise (56/64 a 58/64, Recueil, s. 429) a ze dne 21. listopadu 1991, Technische Universität München (C-269/90, Recueil, s. I-5469), žalobkyně připomíná, že podle „zásady vyšetřovací" je Komise povinna z úřední povinnosti objasňovat skutkový stav a přezkoumávat s řádnou péčí a nestranně veškeré relevantní okolnosti projednávané věci. Tato „zásada" byla přitom v projednávané věci porušena.

66 Zaprvé Komise měla vyřešit zjevnou nejistotu ohledně složení přípravku Synto. Komise se neměla spokojit s pouhým tvrzením, že neví, jaký produkt ústav použil v rámci vyhotovení svých posudků (bod 85 odůvodnění napadeného rozhodnutí). V posudku č. II ústav prokázal, že přípravek Synto obsahuje složku 2-(2-butoxyethoxy)etanol. Tato složka přitom napadá mnoho organických látek. Naopak p. Kr. sám neprovedl rozbor složení přípravku Synto, ale shledal, že čisticí prostředek je „povrchově aktivním vodnatým roztokem obsahujícím složky 2-butoxyetanol a 2-propanol (izopropyl alkohol)". Taková látka vyvolává pouze účinky obdobné účinkům alkoholu, avšak látka analyzovaná ústavem rovněž vyvolává stejné účinky, jaké vyvolává éter, a z tohoto důvodu dodatečně působí jako rozpouštědlo, zejména lepidla a označení fixou. Výsledky posudků ústavu měly vést Komisi k doplňujícímu rozboru složení přípravku Synto. Komise od tohoto rozboru nemohla upustit z pouhého důvodu, že jediná

alternativa přípravku Synto, která je do značné míry bezvodná (dále jen „přípravek Synto Forte“), není podle informací od výrobce prodávána v litrových lahvích, které byly použity úklidovou společností (bod 85 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Nelze vyloučit, že výrobce poskytl chybné informace nebo že balení přípravku Synto bylo změněno později.

67 Komise rovněž opomenula zohlednit skutečnost, že čisticí prostředek dříve používaný úklidovou společností (přípravek Synto Forte) byl krátce před kontrolou nahrazen přípravkem Synto, o čemž žalobkyně Komisi informovala ve své odpovědi na žádost o informace ze dne 19. října 2007. V tomto ohledu nelze vyloučit, že úklidová společnost měla ještě k dispozici zbytky přípravku Synto Forte. Komise mohla čisticí prostředek lehce prozkoumat, neboť jí žalobkyně navrhovala, že jí zašle zbývající obsah láhve.

68 Zadruhé Komise porušila svou vyšetřovací povinnost, když se nezabývala tvrzenou možností, že držitelé klíčů zpřístupnili místnost G.505 třetím osobám, ani možností, že se někdo do této místnosti dostal jiným způsobem. Komise v bodech 98 a 100 odůvodnění napadeného rozhodnutí přehlédla skutečnost, že dveře předmětné místnosti byly nejen zapečetěny, ale rovněž uzamčeny, aby nedošlo k jakémukoliv vniknutí do místnosti. Prohlášení držitelů klíčů učiněná pod přísahou odhalují, že během předmětné noci nebyly dveře dotčené místnosti odemčeny ani otevřeny. Žalobkyně navrhuje, aby byl důkaz o této skutečnosti proveden ve formě výslechu těchto osob jakožto svědků, v souladu s článkem 65 písm. c) jednacího řádu.

69 V rozsahu, v němž Komise uvádí, že klíč k místnosti G.505 mohly od držitelů klíčů získat jiné osoby (bod 98 odůvodnění napadeného rozhodnutí), žalobkyně tvrdí, že Komise měla požadovat vzhledem ke své povinnosti zcela objasnit skutkový stav, aby byla prohlášení učiněná pod přísahou doplněna, nebo měla sama prošetřit, kde se klíče nacházely.

70 Stejně tak měla Komise v rozsahu, v němž tvrdí, že prohlášení učiněná pod přísahou nevylučují „otevření dveří jinými prostředky“ (bod 98 odůvodnění napadeného rozhodnutí), prozkoumat zámek dveří místnosti G.505, což mohlo prokázat vniknutí do místnosti nebo snahu o jakoukoliv manipulaci se zámkem. Rozbor povrchu dveří by umožnil konstatovat, že nemohlo dojít k otevření dveří jinými prostředky.

71 Žalobkyně dodává, že nelze předpokládat, že vědomě navedla jednoho z držitelů klíčů k porušení sporné pečeti nebo k otevření dveří. Má za to, že této případné třetí osobě by za nepravdivé prohlášení učiněné pod přísahou byla podle německého práva uložena trestní sankce, případně povinnost zaplatit vysoké odškodnění.

72 Zatřetí, Komise porušila „zásadu vyšetřovací“ způsobem formulování otázky č. 6 dotazníku pro vyšetřovatele, který zabraňoval nebo ovlivňoval reprodukování vlastních zjištění vyšetřovatelů.

73 Komise uvádí, že projednávaný žalobní důvod musí být zamítnut, jelikož žalobkyně předkládá pouze obecná tvrzení a neprokazuje, jak mohou uplatněné výtky ovlivnit legalitu napadeného rozhodnutí. Podpůrně, Komise zpochybňuje argumenty žalobkyně.

Závěry Tribunálu

74 Jak bylo připomenuto ve výše uvedených bodech 48 a 49, Komise je v oblasti práva hospodářské soutěže povinna prokázat protiprávní jednání, jejichž existenci zjistila, a předložit důkazy, které mohou právně dostačujícím způsobem prokázat existenci skutečností zakládajících protiprávní jednání. V této souvislosti je povinna za účelem odůvodnění pevného přesvědčení, že k údajnému protiprávnímu jednání došlo, shromáždit dostatečně přesné a shodující se důkazy.

75 Dále je třeba uvést, že Komise musí za účelem dodržení zásady řádné správy přispět k prokázání rozhodných skutečností a okolností vlastními prostředky (rozsudek Consten a Grundig v. Komise, bod 65 výše, s. 501).

76 Mezi záruky, jež skýtá právní řád Společenství, patří zejména povinnost příslušného orgánu přezkoumat s řádnou péčí a nestranně veškeré rozhodné okolnosti projednávaného případu (viz v tomto smyslu rozsudek Technische Universität München, bod 65 výše, bod 14, a rozsudek Tribunálu ze dne 18. září 1995, Nölle v. Rada a Komise, T-167/94, Recueil, s. II-2589, bod 73).

77 V tomto ohledu je třeba úvodem konstatovat, že cílem žalobního důvodu žalobkyně je prokázat, že Komise nepřezkoumala rozhodné okolnosti projednávaného případu, zejména nevyřešila nejasnost týkající se složení přípravku Synto a dostatečně neprošetřila případný vstup do místnosti G.505. Takové nedostatky, pokud by byly s to snížit průkaznost důkazů uplatněných Komisí v napadeném rozhodnutí, by přitom mohly ovlivnit legalitu tohoto rozhodnutí.

78 Pokud jde o argument žalobkyně, podle kterého se Komise nevypořádala s nejistotou týkající se složení čisticího prostředku použitého dne 30. května 2006, je třeba v první řadě uvést, že Komise se v bodě 85 odůvodnění napadeného rozhodnutí, na rozdíl od tvrzení žalobkyně, neomezila na konstatování, že nevěděla, jaký produkt ústav při svých pokusech použil. V uvedeném bodě odůvodnění Komise zaprvé tvrdila, že z posudků Kr. č. I a II vyplývá, že působení přípravku Synto na povrch sporné pečeti nemohlo nijak ovlivnit její fungování. Komise zadruhé odmítla tvrzení žalobkyně, podle kterého p. Kr. při svých testech nepoužil původní čisticí prostředek.

79 Zaprvé Komise uvedla, že obdržela od samotné úklidové společnosti naprosto stejný čisticí prostředek jako ten, který byl použit v prostorách žalobkyně v noci z 29. na 30. května 2006, a že v rámci řady testů byl použit pouze tento čisticí prostředek. Dále je třeba konstatovat, že se tvrzení uvedené v bodě 85 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle kterého Komise nevěděla, jaký produkt ústav použil při svých testech, vztahuje k argumentu žalobkyně, podle kterého ústav testoval produkt, který mu žalobkyně zaslala a shledal, že jde o bezvodné rozpouštědlo, jehož hlavní složkou je 2-(2-butoxyethoxy)etanol. Podle informací od výrobce se přitom přípravek Synto Forte, jediná alternativa přípravku Synto, která je do značné míry bezvodná, neprodává v litrových lahvích, které byly použity k čištění dveří od místnosti G.505, a není používán jako čisticí prostředek, nýbrž jako odstraňovač skvrn.

80 Zadruhé Komise neměla povinnost analyzovat složení přípravku Synto, jelikož k provedení svých testů použila přípravek Synto, který úklidová společnost použila při čištění dveří místnosti G.505 a který jí tato společnost přímo zaslala, což žalobkyně, když byla na tuto skutečnost dotázána na jednání, nezpochybnila. Z dopisu ze dne 5. září 2006 zaslaného úklidovou společností Komisi, a zejména z odpovědi této společnosti na druhou otázku Komise totiž vyplývá, že daný přípravek Synto byl skutečně použit

k čištění dveří uvedené místnosti. Konečně, údaje týkající se bezpečnosti uvedené na obalu přípravku Synto nezmiňují přítomnost složky 2-(2-butoxyethoxy)etanol v přípravku Synto.

81 Zatřetí žalobkyně nezpochybňuje, že podle údajů zveřejněných výrobcem na internetu není přípravek Synto Forte prodáván v litrových lahvích, které byly použity úklidovou společností. V tomto ohledu nejsou argumenty žalobkyně, podle kterých není možné vyloučit, že výrobce učinil chybná prohlášení nebo že balení bylo později změněno, přesvědčivé a jsou každopádně nepodložené.

82 Začtvrté argumenty žalobkyně, podle kterých nelze vyloučit, že úklidová společnost použila zbytek agresivnější alternativy přípravku Synto, která byla údajně používána dříve, musí být rovněž zamítnuty. Žalobkyně totiž nevysvětluje, proč by byl tento alternativní čisticí prostředek, který je pro povrchy ze dřeva škodlivější, použit pro čištění dveří v místnostech žalobkyně. Dále z bodu 85 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že Komise obdržela od samotné úklidové společnosti naprosto stejný čisticí prostředek, jako ten, který byl použit v prostorách žalobkyně dne 30. května 2006 a že v rámci řady testů byl použit pouze tento přípravek. Žalobkyně přitom toto tvrzení nezpochybňuje.

83 Jelikož byl čisticí prostředek, který testoval znalec pověřený Komisí, čisticím prostředkem použitým úklidovou společností v noci z 29. na 30. května 2006, neměla Komise žádný důvod provést rozbor složení tohoto přípravku.

84 V druhé řadě žalobkyně tvrdí, že Komise porušila „zásadu vyšetřovací“, když se nezabývala možností, že držitelé klíčů umožnili přístup do místnosti G.505 třetím osobám, jakož i možností, že se někdo do této místnosti dostal jiným způsobem.

85 Přitom v souladu s čl. 23 odst. 1 písm. e) nařízení č. 1/2003 může Komise uložit pokutu, pokud byly úmyslně nebo z nedbalosti „porušeny pečeti umístěné […] úředníky nebo jinými doprovázejícími osobami zmocněnými Komisí“. V souladu s tímto ustanovením tak Komise nese důkazní povinnost prokázat porušení pečeti. Naopak jí nepřísluší prokazovat vniknutí do místnosti, která byla zapečetěna, nebo manipulaci s dokumenty uloženými v této místnosti. V projednávané věci z bodů 74 až 76 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že Komise skutečně shledala, že sporná pečeť byla porušena. V této souvislosti Komise zejména uvedla (bod 74 odůvodnění napadeného rozhodnutí), že „stav, v němž se pečeť nacházela ráno dne 30. května 2006, umožň[oval] učinit závěr, že sporná pečeť [byla] v noci od dveří místnosti odlepena a že tyto dveře tedy [mohly] být v daném okamžiku otevřeny“. Vzhledem k výše uvedeným úvahám jsou tvrzení žalobkyně, podle kterých nebyly dveře dotčené místnosti během předmětné noci ani odemčeny ani otevřeny, což je údajně potvrzeno prohlášeními učiněnými držiteli klíčů pod přísahou, irelevantní.

86 Jak uvádí Komise, prohlášení pod přísahou učiněná držiteli klíčů mezi 2. zářím a 22. prosincem 2007, tedy téměř rok a půl poté, co nastaly rozhodné skutkové okolnosti, každopádně nemohou změnit její závěr o porušení pečeti uvedený v napadeném rozhodnutí, neboť – jak vyplývá z odpovědí žalobkyně na žádost Komise o informace – přístup ke klíči, kterým mohly být otevřeny dveře místnosti G.505, mohly mít i jiné osoby. Komise se tak nemusela zabývat případnou možností, že držitelé klíčů umožnili přístup do místnosti třetím osobám nebo že se někdo do této místnosti dostal jiným způsobem.

87 Na třetím místě žalobkyně tvrdí, že Komise porušila „zásadu vyšetřovací“ způsobem formulování otázky č. 6 dotazníku pro vyšetřovatele, který zabraňoval nebo ovlivňoval reprodukování vlastních zjištění vyšetřovatelů.

88 Takováto argumentace musí být zamítnuta. Cílem uvedené otázky je totiž dotázat se členů týmu provádějícího kontrolu na indicie svědčící ve prospěch konstatování porušení pečeti, zejména s ohledem na zjištění zaznamenaná v zápise o porušení pečeti, tedy na přítomnost nápisů „VOID“ na celém povrchu sporné pečeti, jakož i na přítomnost lepidla v jejím okolí a na její zadní straně. Formulace dotazníku tedy nebránila reprodukování vlastních zjištění vyšetřovatelů.

89 Z odpovědí vyšetřovatelů na uvedený dotazník ostatně vyplývá, že tito vyšetřovatelé v rámci otázky č. 6 skutečně uvedli informace, na které si v této souvislosti osobně vzpomínali. Pan Kl. tak například prohlásil, že měl okamžitě pocit „že pečeť byla oproti stavu při jejím nalepení změněna [a že] postřehy potvrzující tento závěr zaznamenal písemně a […] připo[jil] je jako přílohu k zápisu o porušení pečeti“. Pan Ko. prohlásil, že si „všiml, že pečeť byla ‚posunuta‘ a že nápis ‚VOID‘ byl viditelný“, ale že se „nepodíval na zadní stranu pečeti“. Pan L. uvedl, že se „osobně přesvědčil o stavu, v němž se pečeť nacházela následující den“, a zaznamenal, že tato pečeť byla „posunuta o přibližně 2 mm“, ale že nevěnoval „zvláštní pozornost přítomnosti nápisu ‚VOID‘ na pečeti“. Pan N. rovněž uvedl, že „si jasně vzpomíná, že se osobně přesvědčil o tom, že nápis ‚VOID‘ byl viditelný na celém povrchu pečeti“ a že „se rovněž zdálo, že porušení pečeti potvrzovaly zbytky lepidla na dveřích, které se nacházely v její bezprostřední blízkosti“. Nakonec p. M. uvedl, že „[p]opis obsažený v zápise je správný“ a že v něm „přeformul[oval] bod b) následovně: zbytky lepidla na obou krajích pečeti; jde o fragmenty nápisu ‚VOID‘ o délce 1 až 2 mm“.

90 Z toho vyplývá, že druhý žalobní důvod musí být zamítnut.

K třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z údajně chybného předpokladu řádného nalepení pečeti

Argumenty účastnic řízení

91 Žalobkyně tvrdí, že Komise měla v bodě 5 odůvodnění napadeného rozhodnutí nesprávně za to, že sporná pečeť nebyla při jejím umísťování na dveře místnosti G.505 dne 29. května 2006 poškozena a že v době, kdy tým provádějící kontrolu upustil prostory kolem 19:30 hodin, na dveře a jejich rám zcela přiléhala.

92 Zaprvé nelze mít za to, že řádné přilepení sporné pečeti na dveře nebylo zpochybněno. Již ve své odpovědi na oznámení námitek žalobkyně zpochybnila úplné přilnutí sporné pečeti k předmětnému podkladu. Obsah spisu umožňuje dospět nanejvýš k závěru, že na základě prvotního dojmu vyšetřovatelů přítomných při nalepování pečeti byla sporná pečeť k předmětnému podkladu přilepena, což nepostačuje k odůvodnění zjištění, že došlo k jejímu řádnému nalepení. Žalobkyně uvádí, že v technických specifikacích je vysvětleno, že tento typ pečeti přilne k různým uvedeným podkladům za podmínky, že tyto podklady byly předtím očištěny. K takovému očištění však nedošlo. Navíc dotčené dveře jsou složeny z nalakovaných zvukotěsných panelů a rámu z nerezového hliníku, které nebyly zmíněny v technických specifikacích.

93 Není rovněž prokázáno, že sporná pečeť byla od ochranné pásky oddělena v souladu s pokyny výrobce. I 3M uznala možnost předchozího poškození v případě nesprávného zacházení (bod 60 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Z posudku ústavu č. III vyplývá, že přilepení pečeti v rozporu s pokyny výrobce by nutně nemuselo

vést k okamžitému výskytu nápisů „VOID“ na povrchu pečeti. Tvrzení, že jakýkoliv náznak nedostatečného přilnutí sporné pečeti by byl okamžitě spatřen osobami, které se účastnily nalepování pečeti (bod 54 odůvodnění napadeného rozhodnutí) tedy není relevantní. Kromě toho žalobkyně zpochybňuje skutečnost, že sporná pečeť byla řádně oddělena od své ochranné pásky, že mohla být bez problému přilepena, že přiléhala ke dveřím místnosti G.505 a jejich rámu a nebyla přitom poškozena ani na ní nebyly zobrazeny čitelné nápisy a že ji někteří vyšetřovatelé pozorně prozkoumali. Žalobkyně to nebyla schopna ověřit a Komise to neprokázala. Dodává, že prohlášení vyšetřovatelů pokud jde o průběh nalepování sporné pečeti jsou rozporuplná.

94 Pokud jde o tvrzení uvedená v bodě 56 odůvodnění napadeného rozhodnutí, žalobkyně tvrdí, že je nepravděpodobné, že by výrobce uváděl tak podrobné pokyny k manipulaci s výrobkem, kdyby tyto pokyny byly tak jako tak nadbytečné. Kromě toho společnost 3M jakožto výrobce neměla žádný zájem na zpochybnění spolehlivosti svého výrobku. V důsledku toho Komise nemohla s dostatečnou jistotou konstatovat, že sporná pečeť byla „nepoškozena“ a že „ke dveřím od místnosti G.505 a jejich rámu přiléhala“ (bod 5 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

95 Zadruhé skutečnost, že zástupce žalobkyně podepsal zápis o umístění pečeti dne 29. května 2006 jen potvrzuje oficiální nalepení pečeti, ale nikoliv její řádné nalepení, zároveň žalobkyně neměla možnost okamžitě odhalit předchozí poškození nebo chybné použití sporné pečeti.

96 Zatřetí v rozporu s tvrzením Komise nejsou její údajné zkušenosti a pokusy pana Kr. relevantní. Pouhá okolnost, že ostatní pečeti používané od roku 2004, které pocházely ze stejné sady, neměly údajně problémy s přilnutím ani s „falešnými pozitivními

reakcemi“ (bod 55 odůvodnění napadeného rozhodnutí), neumožňuje učinit závěr, že taková reakce je vyloučena nebo nepravděpodobná. Sám p. Kr. uznal, že jeho rozbory neumožňují určit, v jakém rozsahu mohou být jeho prohlášení zevšeobecněna. Výsledky rozborů provedených panem Kr. přitom měly být „potvrzeny statisticky“.

97 Začtvrté tvrzení Komise, podle kterého je pravděpodobné, že pečeť bude řádně fungovat, bude-li umístěna na běžných kancelářských dveřích z (lakovaného) hliníku (bod 56 odůvodnění napadeného rozhodnutí), není relevantní, neboť nebylo nikdy konstatováno, že dveře místnosti G.505 byly vyrobeny z hliníku. Dokonce ani rám předmětných dveří není z hliníku lakovaného, ale nerezového, což znamená, že byl opatřen ochrannou oxidační vrstvou proti korozi.

98 Komise navrhuje, aby byl tento žalobní důvod zamítnut.

Závěry Tribunálu

99 Je nesporné, že 29. května 2006 byla kolem 19:15 hodin místnost G.505 zapečetěna prostřednictvím úřední pečeti Komise. Podle žalobkyně však není prokázáno, že toto zapečetění bylo řádně provedeno. Podle žalobkyně lze z prvotního dojmu vyšetřovatelů přítomných při nalepování pečeti pouze dovodit, že sporná pečeť byla na předmětný podklad nalepena. Nelze mít nicméně s dostatečnou jistotou za to, že sporná pečeť nebyla poškozena a že večer dne 29. května 2006 pevně přiléhala k povrchu dveří místnosti G.505 a jejich rámu.

100 Je třeba poznamenat, že v napadeném rozhodnutí Komise konstatovala, že „nalepování pečeti [proběhlo] řádně“, že „[p]ečeť zcela přiléhala k podkladu sestávajícímu ze dveří a jejich rámu a [že] po jejím nalepení nebyla na žlutém a modrém povrchu pečeti viditelná žádná známka po nápise ‚VOID‘“ (bod 50 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

101 Komise v napadeném rozhodnutí (body 5, 50 a 51 odůvodnění napadeného rozhodnutí) za tímto účelem vycházela ze zápisu o umístění pečeti a z odpovědí šesti vyšetřovatelů přítomných při nalepování sporné pečeti na otázku č. 3 dotazníku určeného vyšetřovatelům.

102 Nejprve je tedy třeba zkoumat, zda důkazy uvedené v napadeném rozhodnutí umožňují učinit závěr, že sporná pečeť byla nalepena řádně.

103 Zaprvé je třeba konstatovat, že zápis o umístění pečeti zmiňuje, že 29. května 2006 v 19:15 hodin byla pečeť nalepena v souladu s čl. 20 odst. 2 písm. d) nařízení č. 1/2003 na místnost G.505 a že zástupce žalobkyně p. P. byl informován o ustanoveních čl. 20 odst. 2 písm. d) a čl. 23 odst. 1 písm. e) nařízení č. 1/2003 a o možnosti uložit v souladu s čl. 23 odst. 1 písm. e) uvedeného nařízení pokutu za úmyslné nebo nedbalostní porušení pečetí. Zápis byl podepsán panem Kl., úředníkem Komise, který byl vedoucím týmu provádějícího kontrolu, panem J., úředníkem Bundeskartellamt, a panem P., zástupcem žalobkyně.

104 Zápis o umístění pečeti dostatečně prokazuje v rozporu s tím, co tvrdí žalobkyně, řádné nalepení sporné pečeti. Daný zápis totiž potvrzuje nalepení pečeti „v souladu s čl. 20 odst. 2 písm. d) nařízení č. 1/2003“, které zástupce žalobkyně uznal svým

podpisem poté, co byl o příslušných ustanoveních informován. Přitom za nalepení pečeti, které je v souladu s čl. 20 odst. 2 písm. d) nařízení č. 1/2003, lze považovat pouze řádné nalepení pečeti.

105 Každopádně, kdyby si žalobkyně večer dne 29. května 2006 všimla pochybení při nalepování sporné pečeti nebo na této pečeti uviděla nápisy „VOID“, lze mít za to, že by v tomto ohledu okamžitě vznesla připomínky, neboť si byla zcela vědoma významu takových nápisů (viz rovněž bod 51 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Navíc, jak uvedla Komise, bezpečnostní služba žalobkyně potvrdila, že při kontrolách sporné pečeti provedených během dvou obchůzek v budově G několik hodin po jejím nalepení nebyla pozorována žádná změna pečeti. Je tedy třeba zamítnout argument žalobkyně, podle kterého se nápisy mohly objevit až později z důvodu předchozího poškození sporné pečeti v důsledku nesprávného zacházení s ní.

106 Zadruhé je nutno konstatovat, že řádné nalepení sporné pečeti potvrzují odpovědi šesti vyšetřovatelů Komise a Bundeskartellamt přítomných při nalepování pečeti, na které Komise odkazuje v bodech 5 a 50 odůvodnění napadeného rozhodnutí.

107 Pan Kl., úředník Komise a vedoucí týmu provádějícího kontrolu tak potvrdil, že si byl „naprosto jist nepoškozeným stavem pečeti […], o němž se s vynaložením zvláštní péče osobně přesvědčil“. Dodal, že sporná pečeť „ke dveřím a jejich rámu pevně přilnula a [že] nebyl viditelný žádný nápis ‚VOID‘ “.

108 Taktéž p. L., úředník Komise, prohlásil, že „si [byl] jist nepoškozeným stavem pečeti v okamžiku, kdy [vyšetřovatelé] opouštěli budovu [a že tito] ještě jednou prohlédli pečeť a ověřili, že byla řádně přilepena“.

109 Paní W., úřednice Komise, potvrdila, že „[j]e jisté[, že pečeť] ke dveřím řádně přilnula[, že] nalepení [bylo] řádně provedeno [… a že] stav pečeti se jevil jako ‚obvyklý‘ “. Dodala, že sporná pečeť „[byla] na dveře správně umístěna, [že] měla obvyklou tmavě modrou a žlutou barvu [a že ž]ádný nápis ‚VOID‘ nebyl viditelný“.

110 Pan N., zástupce Bundeskartellamt, vysvětlil, že „si osobně všiml, že pečeť nebyla v okamžiku, kdy tým provádějící kontrolu opouštěl budovu, poškozena [… a že] si pečeť pozorně prohlédl“.

111 Pan M., zástupce Bundeskartellamt, prohlásil, že „poté, co p. [Kl. nalepil] pečeť, několik úředníků, včetně [jeho], se přesvědči[lo] o řádném nalepení pečeti“. Dodal, že „[v] okamžiku, kdy tým provádějící kontrolu, včetně úředníků Bundeskartellamt, opouš[těl] chodbu, v níž se nacházela zapečetěná místnost, nebyla pečeť poškozena“. Potvrdil, že se o tom „sám přesvědčil“.

112 Nakonec p. B., úředník Bundeskartellamt, potvrdil, že „p. [Kl.] a ostatní členové týmu, včetně jeho samého, se přesvědčili, že pečeť byla řádně umístěna [a že] osobně zaznamenal, že pečeť nebyla v okamžiku, kdy tým provádějící kontrolu opouštěl budovu, poškozena“.

113 Zatřetí je třeba konstatovat, že odpovědi na otázku č. 3 dotazníku Komise, které předložili ostatní čtyři vyšetřovatelé účastnící se kontrol v prostorách žalobkyně, nezpochybňují průkaznost výše uvedených důkazů. Jeden vyšetřovatel totiž potvrdil, že se neúčastnil nalepování pečeti, zatímco tři vyšetřovatelé poskytli další indicie poukazující na řádné nalepení sporné pečeti, a potvrdili tedy obsah důkazů, z nichž Komise vycházela v napadeném rozhodnutí.

114 Pan K. tak prohlásil, že „když pečeť vid[ěl] naposledy, nebyla poškozena". Pan Me. potvrdil, že „se přinejmenším mimoděk přesvědč[il] o nepoškozeném stavu pečeti". Nakonec p. J. potvrdil, že „[s]i vzpomíná, že pečeť nebyla v okamžiku, kdy tým provádějící kontrolu dne 29. května 2006 opouštěl toto křídlo budovy, poškozena".

115 Z výše uvedeného vyplývá, že důkazy, z nichž Komise vycházela v napadeném rozhodnutí umožňují dospět k závěru, že sporná pečeť byla dne 29. května 2006 řádně nalepena, že tato pečeť tedy ke dveřím místnosti G.505 a jejich rámu přiléhala a že nebyla poškozena v tom smyslu, že by na ní byly vidět nápisy „VOID" v okamžiku, kdy tým provádějící kontrolu opouštěl prostory žalobkyně.

116 Na druhém místě je třeba zkoumat, zda okolnosti dovolávané žalobkyní mohou zpochybnit průkaznost výše uvedených důkazů. Žalobkyně v tomto ohledu odkazuje nejprve na skutečnost, že dveře místnosti G.505 a jejich rám nebyly před nalepením sporné pečeti očištěny, zadruhé na to, že materiál, z něhož jsou uvedené dveře a jejich rám vyrobeny, nejsou uvedeny v technických specifikacích a zatřetí na skutečnost, že není prokázáno, že sporná pečeť byla od své ochranné pásky oddělena v souladu s pokyny výrobce.

117 Zaprvé je třeba konstatovat, že v napadeném rozhodnutí Komise uvedla, že se její zástupci a zástupci Bundeskartellamt „přesvědčili o čistotě povrchu, a nebylo tudíž nutné provádět zvláštní čištění dotčených dveří a jejich rámu“ (bod 49 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

118 Ačkoliv je v technických specifikacích doporučeno očistit předmětný povrch před nalepením pečeti, nic to nemění na skutečnosti, že se toto doporučení vztahuje na situaci, kdy nečistý povrch může ovlivnit přilnavost pečeti tak, že by se v případě porušení pečeti nemusely objevit nápisy „VOID“. V technických specifikacích je totiž výslovně uvedeno, že „jakékoliv znečištění povrchu negativně ovlivňuje přilnavost [pečeti] a nápisy o zničení“. Výrobce pečetí, společnost 3M, dále výslovně potvrdila, že doporučení předchozího očištění podkladového povrchu bylo uvedeno hlavně pro případy, kdy je takový povrch znečištěn olejem nebo mazivem. Prach, který se v kanceláři běžně vyskytuje nemá podle výrobce na funkčnost pečetí žádný dopad.

119 Přitom žalobkyně, která nese důkazní břemeno ve vztahu k okolnostem, jichž se dovolává, neprokázala, že večer dne 29. května 2006 byl povrch dveří místnosti G.505 a jejich rámu zanesen jinými nečistotami než prachem, který se v kanceláři běžně vyskytuje. Neprokázala dále, že večer dne 29. května 2006 byl povrch předmětných dveří a jejich rámu v takovém stavu, že za pravidelného běhu věcí mohl ovlivnit funkčnost sporné pečeti. Lze mít naopak spíše za to, že dveře místnosti G.505 byly úklidovou společností řádně očištěny. Za těchto podmínek musí být první argument žalobkyně zamítnut.

120 Zadruhé, pokud jde o argumenty žalobkyně týkající se materiálů, z nichž jsou vyrobeny dveře místnosti G.505 a jejich rám, je třeba konstatovat, že Komise v bodě 56 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že „[j]e pravděpodobné, že pečeti budou

řádně fungovat, jsou-li umístěny na běžných kancelářských dveřích z (lakovaného) hliníku“. Komise upřesnila, že „[t]ento závěr [byl] jasně potvrzen rozbory uskutečněnými na místě a v laboratořích znalcem pověřeným [Komisí], které se týkaly pečetí a jejich přilnavosti k jejich reálnému podkladu“.

121 Žalobkyně tvrdí, že rám předmětných dveří nebyl z lakovaného, ale z nerezového hliníku. Žalobkyně, která má povinnost prokázat okolnosti, jichž se dovolává, nicméně neuvádí žádnou skutečnost podepírající závěr, že skutečnost, že rám dveří byl z nerezového, nikoliv lakovaného hliníku, mohla mít jakýkoliv dopad na fungování sporné pečeti.

122 Společnost 3M ve své odpovědi na žádost Komise o informace každopádně uvedla, že lepidlo používané na tomto typu pečeti bylo přizpůsobeno prakticky všem podkladovým povrchům, takže výčet možných povrchů uvedený v technických specifikacích [nerezová ocel, akrylonitril butadien styren (ABS), polypropylen, metalická barva, polyester, vysokohustotní polyethylen (HDPE), nylon, sklo, polykarbonát] nebyl vyčerpávající, ale spíše poskytoval přibližné indicie o povaze a škále podkladových povrchů, na nichž by mohl být výrobek použit. 3M rovněž uvedla, že takový typ pečeti řádně funguje na dveřích z hliníku a z lakovaného hliníku, a upřesnila, že pokud pečeť dostatečně nepřilne k povrchu, nemusí se při jejím přemístění objevit nápisy „VOID“, což nebyl případ v projednávané věci. Postřehy obsažené v posudku Kr. č. I a postřehy pana Kr. ze dne 9. července 2008 tato tvrzení rovněž potvrzují. Za těchto podmínek musí být druhý argument žalobkyně zamítnut.

123 Zatřetí, pokud jde neprokázání okolnosti, že sporná pečeť byla od své ochranné pásky oddělena v souladu s pokyny výrobce, postačí konstatovat, že žalobkyně neuplatnila

jakýkoliv náznak reálnosti této tvrzené okolnosti, takže tato argumentace musí být zamítnuta. Každopádně podle společnosti 3M by se v důsledku poškození výrobku při jeho oddělení od ochranné pásky objevily nápisy „VOID“ před samotným nalepením na podklad a pozdější „falešná pozitivní reakce“ by byla vyloučena. V posudku Kr. č. I byla rovněž vyloučena skutečnost, že by rychlost, s jakou byla sporná pečeť oddělena od ochranné pásky, měla nějaký význam stran výskytu nápisů „VOID“, nebo i skutečnost, že se uvedené nápisy mohou objevit až po určité době. Za těchto podmínek musí být zamítnut rovněž třetí argument žalobkyně.

124 Z výše uvedeného vyplývá, že třetímu žalobnímu důvodu nelze vyhovět.

K čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z údajně chybného předpokladu „zjevného stavu“ sporné pečeti v den následující po kontrole

Argumenty účastnic řízení

125 Žalobkyně tvrdí, že Komise měla v napadeném rozhodnutí (body 9, 24, 55, 61 a 75 odůvodnění napadeného rozhodnutí) nesprávně za to, že dne 30. května 2006 byly nápisy „VOID“ viditelné na celém povrchu sporné pečeti.

126 Zaprvé podle postřehů zástupců žalobkyně byly nápisy „VOID“ viditelné jen zcela nepatrně a určitě ne na celém povrchu sporné pečeti. Úředník Bundeskartellamt ve své odpovědi na dotazník Komise rovněž uvedl, že „na některých místech nepatrně prosvítal přes papír nápis ‚void‘ “. Členové týmu provádějícího kontrolu a zástupci žalobkyně nejprve o změně sporné pečeti pochybovali. V této souvislosti žalobkyně navrhuje v souladu s čl. 65 písm. c) jednacího řádu vyslechnout jejího advokáta.

127 Skutečnost, že vyšetřovatelé chtěli srovnat stav sporné pečeti se stavem pečetí nalepených v jiných částech budovy (bod 76 odůvodnění napadeného rozhodnutí) každopádně potvrzuje, že nápisy „VOID“ nebyly jasně viditelné na celém povrchu sporné pečeti. Každopádně nelze v tomto ohledu hovořit o zcela shodujících se postřezích všech přítomných úředníků. Navíc některá prohlášení vyšetřovatelů zápisu o porušení pečeti odporují.

128 Zadruhé Komise nesprávně vychází z fotografií části pečeti, která zůstala přilepena na rámu dveří místnosti G.505, pořízených mobilním telefonem až odpoledne 30. května 2006. V tomto ohledu tvrzení Komise, podle kterého vedoucí týmu provádějícího kontrolu otevřel ráno dne 30. května 2006 dveře místnosti G.505, aniž spornou pečeť dodatečně poškodil (bod 10 odůvodnění napadeného rozhodnutí), není pravdivé. Odlepení sporné pečeti od dveří muselo její lepící povrch nutně poškodit. Jelikož od 9:30 hodin probíhala intenzivní kontrola, v jejímž důsledku byly dveře místnosti G.505 pravidelně otevírány a zavírány, byla sporná pečeť několikrát odlepována a přilepována. Je nevyhnutelné, že tlaky, kterým podléhala a z nich plynoucí protichůdné pohyby

vedly k určitému posunutí sporné pečeti, a v důsledku toho se objevily nápisy „VOID“. Navíc po provedení kontroly již sporná pečeť nebyla pod neustálým dohledem a nelze vyloučit, že se jí někdo dotýkal nebo že s ní bylo zacházeno nějakým jiným způsobem.

129 V této souvislosti je rozporuplné, když má Komise na jedné straně za to, že pouhý výskyt nápisů „VOID“ postačuje k závěru, že došlo k porušení pečeti a na druhé straně tvrdí, že nemohla definitivně konstatovat porušení pečeti a spornou pečeť dodatečně neodlepit. Je rovněž rozporuplné, že podle prohlášení některých vyšetřovatelů byly nápisy „VOID“ viditelné na celém povrchu sporné pečeti, ale až po jejím odlepení.

130 Pokud jde o její odpověď na otázku č. 15 žádosti Komise o informace, které se posledně uvedená dovolává, žalobkyně zdůrazňuje, že se tato odpověď týká pouze viditelnosti nápisů „VOID“ na dveřích místnosti G.505 a jejich rámu poté, co vyšetřovatelé dveře otevřeli, nikoliv viditelnosti nápisů „VOID“ na sporné pečeti při první kontrole provedené ráno dne 30. května 2006. Komise tím, že uvedla, že nápisy „VOID“ víceméně kontrastují s povrchem a zdají se mít stejnou barvu jako sporná pečeť, což vyžaduje pozornou kontrolu, potvrdila, že nápisy „VOID“ byly vidět jen zcela nepatrně, a to na částech, nikoliv na celém povrchu sporné pečeti.

131 Prohlášení doplňující zápis ze dne 30. května 2006 nemá žádnou důkazní hodnotu stran stavu sporné pečeti ráno dne 30. května 2006. Neobsahuje v této souvislosti žádný závěr a pouze doplňuje vlastní postřehy Komise týkající se stavu sporné pečeti po otevření dveří místnosti G.505.

132 Nakonec Komise nevysvětlila, jak se nápisy „VOID“ objevily na celém povrchu sporné pečeti, zatímco část sporné pečeti přilepená na rámu dveří místnosti G.505 nebyla vůbec odlepena. Podle popisu Komise se totiž nápisy „VOID“ mohou objevit až po odlepení pečeti (bod 75 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Zároveň je prakticky nemožné pečeť opětovně umístit přesně na totéž místo, jelikož odlepení nutně ponechává zbytky lepidla na zadní straně pečeti (bod 74 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Takové zbytky lepidla se nicméně nenacházely na části sporné pečeti nacházející se na předmětném dveřním rámu. Naopak poté, co byla sporná pečeť definitivně odlepena, byly nápisy na tomto místě neporušeny a zbytky lepidla se na této části pečeti nenacházely (bod 13 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Jestliže však část sporné pečeti přilepená na dveřní rám nebyla odlepena, není možné vysvětlit, jak by se na ní objevily čitelné nápisy „VOID“. Popis Komise, podle kterého byly nápisy „VOID“ viditelné na celém povrchu sporné pečeti, by tedy nutně znamenal, že šlo o „falešnou pozitivní reakci“.

133 Komise tyto argumenty žalobkyně zpochybňuje.

Závěry Tribunálu

134 Je třeba uvést, že Komise v napadeném rozhodnutí měla za to, že „stav, v němž se pečeť nacházela ráno dne 30. května 2006, umožň[oval] učinit jednoznačný závěr, že sporná pečeť [byla] v noci od dveří místnosti odlepena, a že tyto dveře tedy [mohly] být v daném okamžiku otevřeny“ (bod 74 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

135 V této souvislosti Komise v napadeném rozhodnutí vycházela ze zápisu o porušení pečeti a z odpovědí osmi vyšetřovatelů, kteří byli přítomni při zjištění porušení pečeti (body 8, 12, 75 a 76 odůvodnění napadeného rozhodnutí). V bodě 13 odůvodnění napadeného rozhodnutí rovněž uvedla, že interní a externí zástupci žalobkyně přítomní při kontrole tehdy nezpochybnili změnu stavu sporné pečeti, avšak odmítli zápis o porušení pečeti podepsat.

136 Na prvním místě je třeba přezkoumat, zda důkazy dovolávané Komisí v napadeném rozhodnutí umožňují dospět k závěru, že pečeť byla porušena.

137 Zaprvé, jak vyplývá z bodu 7 odůvodnění napadeného rozhodnutí, je-li pečeť plastická, jak je tomu v případě sporné pečeti, nedochází k jejímu porušení roztržením na rozdíl od případu, kdy je pečeť z papíru. Jakmile je plastická pečeť přilepena k podkladu, nemůže již být od něho oddělena, aniž je její odlepení viditelné. Není možné ji beze stopy opětovně přilepit. Po odlepení totiž zůstává na podkladu bílé lepidlo ve formě nápisů „VOID“ o velikosti zhruba 12 Didotových bodů (přibližně 5 mm), které jsou rozmístěny na celé samolepící ploše. Odlepená pečeť se v těchto místech zvýrazní, takže nápisy „VOID“ jsou dobře viditelné i na povrchu pečeti. Vzhledem ke zvlášť velkému množství a velikosti nápisů „VOID“ je nakonec nemožné přilepit pečeť na zcela stejné místo, na němž se předtím nacházela. I kdyby k tomu došlo, zůstávají nápisy „VOID“ zcela viditelné.

138 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že zápis o porušení pečeti (viz bod 9 výše) uvádí, že celá sporná pečeť byla posunuta o přibližně 2 mm směrem výš a do strany, takže pod spodním okrajem a vedle pravého okraje pečeti byly viditelné zbytky lepidla a že nápis „VOID“ byl jasně vidět na celé ploše pečeti, která byla nicméně stále přilepena

ke dveřím místnosti G.505 a jejich rámu a nebyla přetržena. V rozporu s tvrzením žalobkyně tak zjištění obsažená v uvedeném zápise, který byl podepsán panem Kl., úředníkem Komise a vedoucím týmu provádějícího kontrolu, a panem J., zástupcem Bundeskartellamt, dostatečně prokazují porušení pečeti.

139 Zadruhé, je třeba konstatovat, že odpovědi osmi vyšetřovatelů přítomných při zjištění porušení pečeti, na které Komise odkazuje v bodě 75 odůvodnění napadeného rozhodnutí, tento závěr potvrzují.

140 Pan Kl., úředník Komise a vedoucí týmu provádějícího kontrolu, tak potvrdil, že „okamžitě [získal] pocit, že pečeť byla oproti stavu při jejím nalepení změněna". Uvedl, že „postřehy potvrzující tento závěr zaznamenal písemně" a „připojil je jako přílohu k zápisu o porušení pečeti".

141 Stejně tak p. Ko., úředník Komise, prohlásil, „[že si] všiml, že pečeť byla ‚posunuta' a že nápis ‚VOID' byl viditelný".

142 Paní W., úřednice Komise, rovněž potvrdila, že postřehla, že „pečeť nevypadala stejně jako v předchozí večer", že na celé ploše sporné pečeti byl čitelný nápis „VOID" a že na jejím obvodě a zadní straně se vedle nápisů „VOID" nacházely zbytky lepidla o velikosti 2 mm. Dodala, že „pečeť již neměla stejně tmavou barvu jako den před tím, neboť byly vidět nápisy ‚VOID' ".

143 Pan N., zástupce Bundeskartellamt, ozřejmil, že „si jasně vzpomíná, že se osobně přesvědčil o tom, že nápis ‚VOID' byl viditelný na celém povrchu pečeti" a že „se rovněž zdálo, že porušení pečeti potvrzovaly zbytky lepidla na dveřích, které se nacházely v její bezprostřední blízkosti".

144 Pan M., zástupce Bundeskartellamt, prohlásil, že „[p]opis obsažený v zápise je správný" a že v něm „přeformul[oval] bod b) následovně : zbytky lepidla na obou krajích pečeti; jde o fragmenty nápisu ‚VOID' o délce 1 až 2 mm".

145 Podobná prohlášení učinili p. Me., p. J. a p. B., zástupci Bundeskartellamt.

146 Z výše uvedeného vyplývá, že důkazy, z nichž vycházela Komise v napadeném rozhodnutí (body 8, 9, 74 a 75 odůvodnění), umožňovaly učinit závěr, že sporná pečeť byla v noci z 29. na 30. května 2006 od dveří místnosti G 505 odlepena, a tyto dveře tedy mohly být v daném okamžiku otevřeny, a to vzhledem k nápisům „VOID" na celém povrchu sporné pečeti a ke zbytkům lepidla, které se ráno dne 30. května 2006 nacházely v blízkosti nebo na zadní straně sporné pečeti. Není tedy třeba se vyjadřovat k tvrzení žalobkyně, podle kterého nápisy „VOID" na dveřním rámu nebyly jakkoli smazány nebo „porušeny", což znamená, že se na části sporné pečeti nacházející se na dveřním rámu objevily nápisy „VOID", ačkoliv tato část nebyla odlepena, a potvrzuje to „falešnou pozitivní reakci". Každopádně Komise, jak uvedla, nikdy nepřijala úvahy vyjádřené žalobkyní v bodě 2 jejího doplňujícího prohlášení ze dne 30. května 2006

(viz bod 12 výše). Navíc pouhé tvrzení žalobkyně, podle kterého „nápis ‚VOID' na dveřním rámu nebyl jakkoli smazán" nemůže samo o sobě prokázat „falešnou pozitivní reakci" sporné pečeti.

147 Na druhém místě je třeba přezkoumat, zda okolnosti, jichž se dovolává žalobkyně, mohou zpochybnit průkaznost výše uvedených důkazů. Žalobkyně v této souvislosti odkazuje na skutečnost, že nápisy „VOID" byly jen velmi nepatrně viditelné, a určitě nikoliv na celém povrchu sporné pečeti, jakož i na skutečnost, že Komise nesprávně vycházela z fotografií části sporné pečeti, která zůstala přilepena na rámu dveří místnosti G.505 pořízených odpoledne dne 30. května 2006.

148 Zaprvé pro účely tvrzení, že nápisy „VOID" byly jen velmi nepatrně viditelné a pouze na části povrchu sporné pečeti, žalobkyně vychází ze skutečnosti, že úředník Bundeskartellamt uvedl, že na některých místech nápis „VOID" nepatrně prosvítal skrz papír a ze skutečnosti, že členové týmu provádějícího kontrolu a zástupci žalobkyně původně pochybovali o tom, zda došlo ke změně sporné pečeti, což mělo být potvrzeno zrakovým srovnáním stavu sporné pečeti se stavem pečetí přilepených v jiných částech budovy. Některá prohlášení vyšetřovatelů navíc údajně odporují zápisu o porušení pečeti.

149 Nejprve je třeba konstatovat, že žalobkyně nezpochybňuje, že nápisy „VOID" byly ráno dne 30. května 2006 na sporné pečeti nebo přinejmenším na její části skutečně viditelné. Žalobkyně rovněž nezpochybňuje, že pod spodním okrajem a vedle pravého okraje pečeti byly viditelné zbytky lepidla. Jak přitom potvrdila společnost 3M ve své odpovědi na žádost Komise o informace ze dne 5. září 2006, výskyt nápisů

„VOID“ ukazuje, že samolepící nálepka byla posunuta. Z toho vyplývá, že Komise mohla v zápise o porušení pečeti správně konstatovat, že sporná pečeť byla porušena. Dále, jak uvedla Komise, i když bylo zjištění viditelnosti nápisů „VOID“ obsaženo v zápise o porušení pečeti, žalobkyně ve svém doplňujícím prohlášení k zápisu o porušení pečeti nevyslovila v tomto ohledu žádnou námitku (bod 13 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

150 Dále byl stav sporné pečeti potvrzen prohlášeními osmi vyšetřovatelů přítomných na místě (viz bod 139 výše). V tomto ohledu tvrzení žalobkyně, podle kterého prohlášení některých vyšetřovatelů odporují závěrům zápisu o porušení pečeti nemůže být přijato. Ani prohlášení paní P., podle kterého „na některých místech nepatrně prosvítal skrz papír nápis ‚VOID‘ “, ani tvrzení pana L., podle kterého na dveřích na levé straně od sporné pečeti viděl hranaté skvrny a nevěnoval zvláštní pozornost tomu, že se na sporné pečeti objevil nápis „VOID“, nezpochybňují zjištění viditelnosti nápisů „VOID“ na sporné pečeti ani nemohou vyvrátit zjištění uvedená v zápise o porušení pečeti nebo prohlášení ostatních vyšetřovatelů, na která je odkazováno v bodech 140 až 145 výše.

151 Nakonec pokud jde o srovnání stavu sporné pečeti a stavu pečetí přilepených v jiných částech budovy, které podle žalobkyně poukazuje na existenci pochybností o změně sporné pečeti, je třeba mít za to, jak Komise vysvětlila v bodě 76 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že byly dány důvody k tomu, aby se vyšetřovatelé ujistili tím, že provedou srovnání s ostatními pečetěmi, jelikož byl tento případ porušení pečeti prvním případem a nešlo o porušení pečeti roztržením. Každopádně skutečnost, že tým provádějící kontrolu srovná spornou pečeť s pečetěmi přilepenými v jiných částech

budovy, nemůže zpochybnit zjištění ohledně fyzického stavu sporné pečeti, která byla obsažena v zápise o porušení pečeti, a tvrzení žalobkyně je tedy irelevantní.

152 Zadruhé, pokud jde o argument, podle kterého Komise za účelem zjištění stavu sporné pečeti nesprávně vycházela z fotografií pořízených mobilním telefonem v odpoledních hodinách dne 30. května 2006, je třeba konstatovat, že tento argument vychází z chybného předpokladu.

153 Z bodů 74 a 75 odůvodnění napadeného rozhodnutí totiž vyplývá, že za účelem zjištění, že došlo k porušení pečeti, Komise vycházela ze stavu, v němž se sporná pečeť nacházela ráno dne 30. května 2006, kdy se na celém jejím povrchu nacházely nápisy „VOID". Pokud jde o důkaz prokazující toto zjištění, Komise v bodě 76 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že vedoucí týmu provádějícího kontrolu, jakož i zástupce Bundeskartellamt vypracovali zápis o porušení pečeti za přítomnosti zástupců žalobkyně. Dodala rovněž, že stav sporné pečeti popsaný v tomto zápisu, zejména výskyt nápisů „VOID" na velké části jejího povrchu, byl týmem provádějícím kontrolu jednomyslně potvrzen, když byl na tuto otázku dotazován. Jak je uvedeno v bodě 146 výše, tyto skutečnosti přitom postačují k prokázání protiprávního jednání.

154 V této souvislosti nemohou argumenty žalobkyně vycházející z toho, že Komise pořídila uvedené fotografie po otevření dveří místnosti G.505, aniž je třeba rozhodovat o důkazní hodnotě fotografií sporné pečeti, zpochybnit důkazní hodnotu skutečností uvedených v bodě 153 výše a je třeba je zamítnout.

155 Z výše uvedeného vyplývá, že žalobkyně, která nese důkazní břemeno ohledně okolností, jichž se dovolává, neprokázala nesprávnost zjištění, že pečeť byla ráno dne 30. května 2006 porušena.

156 Za těchto podmínek musí být čtvrtý žalobní důvod žalobkyně zamítnut.

K pátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z údajně chybného předpokladu vhodnosti bezpečnostní nálepky pro účely úředního pečetění, jež provádí Komise

Argumenty účastnic řízení

157 Žalobkyně uvádí, že Komise pochybila, když měla za to, že bezpečnostní nálepka byla vhodná pro účely úředního pečetění, které se provádí v rámci vyšetřování.

158 Zaprvé účelem bezpečnostní nálepky je prokázat, že „zabezpečený objekt nebo produkt“ nebyly v žádném případě otevřeny. V tomto ohledu uživatel bezpečnostní nálepky připouští, že v případě pozitivní reakce bezpečnostní nálepky není možné následně zjistit, zda jde o „falešnou pozitivní reakci“, nebo zda skutečně došlo k manipulaci s dotčeným produktem.

159 Naproti tomu v řízení podle nařízení č. 1/2003 není přiměřené, aby dotčený podnik nesl riziko „falešné pozitivní reakce“, zejména s ohledem na pokuty za porušení pečeti. Komise by měla používat nálepku, u které jsou „falešné pozitivní reakce“ *a priori* vyloučeny.

160 Komise se nemůže spoléhat na společnost 3M, která si až do současnosti není vědoma žádné stížnosti týkající se vadné funkčnosti nálepek takového typu, jako je bezpečnostní nálepka (bod 55 odůvodnění napadeného rozhodnutí), jelikož uživatelé takových nálepek by měli důvod podat stížnost jen v případě „falešné negativní reakce“.

161 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že maximální doba trvanlivosti sporné pečeti uplynula. Posudky ústavu přitom ukázaly, že čím je bezpečnostní nálepka starší, tím méně je spolehlivá a je více citlivá na „vnější vlivy“.

162 Ačkoli společnost 3M ve své odpovědi na žádost o informace ze dne 8. prosince 2006 poprvé uvedla, že bezpečnostní nálepka může řádně fungovat poté, co byla skladována více než dva roky, nevyjádřila se definitivně k době, v níž může být bezpečnostní nálepka použita. Dále společnost 3M tím, že snižuje význam účinků času na bezpečnostní nálepku, přehlíží aktuální stav v oblasti vědy a technologie v oblasti znaků zastaralosti na nálepkách, které jsou citlivé na tlak. Každopádně informace od výrobce nemohou jakkoliv prokazovat účinnost sporné pečeti v určitém období skutkového stavu a nemohou nahradit posouzení provedené „nezávislým znalcem“. Výsledky posudků pana Kr. neodstraňují pochybnosti ohledně účinnosti sporné pečeti, neboť tyto výsledky přehlížejí působení času a přípravku Synto na pečeť, ale rovněž důsledky dlouhodobého napínání této pečeti v místě mezery mezi dveřmi a jejich rámem v případě trvajících vibrací dveří a souběžných tlaků způsobujících protichůdné pohyby.

163 Pokud jde o výtky Komise ohledně simulace stárnutí provedené ústavem, žalobkyně tvrdí, že tato simulace odpovídá vědeckým požadavkům. Pro změření možného stárnutí bylo nezbytné urychlit proces stárnutí mírným zvyšováním teploty.

164 Zatřetí odmítnutí ze strany společnosti 3M připustit možnou existenci „falešné pozitivní reakce“ (bod 68 odůvodnění napadeného rozhodnutí) není relevantní a každopádně není opodstatněné. Případné nepodání stížnosti zákazníky ohledně „falešné pozitivní reakce“ nepostačuje k odůvodnění nemožnosti výskytu takových reakcí. Navíc prohlášení společnosti 3M týkající se neomezené doby skladování pečeti nejsou věrohodná a odporují indikacím obsaženým v technických specifikacích. Kromě toho z uvedených specifikací vyplývá, že v případě rizika značných hospodářských škod nepředstavuje bezpečnostní nálepka sama o sobě prostředek vhodného zabezpečení. V tomto ohledu společnost 3M doporučuje použití dodatečného zabezpečení v případech, kdy by mohlo dojít k vážným následkům, a Komise tedy mohla použít několik pečetí pro jedny dveře. Důsledky nepoužití dodatečných opatření Komisí, jakož i z toho vyplývající důkazní problémy, svědčí v neprospěch Komise.

165 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.

Závěry Tribunálu

166 V rámci svého žalobního důvodu se žalobkyně snaží doložit, že účelem bezpečnostní nálepky je prokázat, že „zabezpečený objekt nebo produkt“ nebyly v žádném případě otevřeny. Tvrdí však, že není vhodná pro účely úředního pečetění, které Komise provádí v rámci vyšetřování v oblasti práva hospodářské soutěže.

167 Na prvním místě je třeba uvést, že z technických specifikací vyplývá, že tato řada výrobků má poukazovat na manipulaci tím, že se v případě pokusu o odlepení nálepky zničí. Právě za tímto účelem přitom Komise používá tento typ bezpečnostní nálepky v rámci svých kontrol. Je pravda, že pod nadpisem „Možné způsoby použití" společnost 3M pro tento typ bezpečnostní nálepky navrhuje následující způsoby použití: „nepřemístitelné nálepky pro automobily, spotřebiče a elektroniku; neodstranitelné nálepky a pečeti pro léčivé přípravky ve volném prodeji a pro jiné formy balení". Skutečnost, že použití bezpečnostní nálepky Komisí v rámci jejích kontrol není výslovně uvedeno v technických specifikacích však nemůže znamenat, že takové použití bezpečnostní nálepky je vyloučeno, neboť výčet způsobů použití doporučených výrobcem není vyčerpávající. Žalobkyně každopádně nepředkládá důkaz, že by použití tohoto typu bezpečnostní nálepky v rámci uvedených kontrol bylo nevhodné.

168 Jak zdůrazňuje žalobkyně, ačkoli výrobce doporučuje, aby byly v rámci použití jeho výrobku použity dodatečné prostředky zabezpečení pro případy, že by „manipulace mohla způsobit značné finanční ztráty", je třeba konstatovat – jak vyplývá z technických specifikací – že tento typ opatření je doporučen, jelikož společnost 3M nemůže vyloučit případnou „falešnou negativní reakci".

169 Na druhém místě, jak bylo uvedeno v bodě 103 výše, zápis o umístění pečeti uvádí, že sporná pečeť byla nalepena v souladu s čl. 20 odst. 2 písm. d) nařízení č. 1/2003 a informuje o možnosti uložit v souladu s čl. 23 odst. 1 písm. e) uvedeného nařízení

pokutu za úmyslné nebo nedbalostní porušení pečetí. Dále nalepení pečeti v souladu s čl. 20 odst. 2 písm. d) nařízení č. 1/2003 bylo uznáno zástupcem žalobkyně, když podepsal zápis o umístění pečeti. Jak bylo přitom uvedeno v bodě 104 výše, za nalepení pečeti, které je v souladu s čl. 20 odst. 2 písm. d) nařízení č. 1/2003, lze považovat pouze nalepení pečeti, která je k takovému použití vhodná. Pokud by tedy žalobkyně měla pochybnosti o vhodnosti bezpečnostní nálepky použité Komisí při nalepování pečetí v souladu s výše uvedeným ustanovením, lze se domnívat, že by v tomto ohledu při nalepování sporné pečeti, jehož význam si zcela uvědomovala, své námitky okamžitě sdělila. Žalobkyně však žádnou takovou námitku nevznesla.

170 Na třetím místě, co se týče argumentů žalobkyně týkajících se uplynutí maximální doby trvanlivosti sporné pečeti, které mělo ovlivnit její citlivost na „vnější vlivy", trvající vibrace dveří a souběžné tlaky způsobující protichůdné pohyby, jakož i na působení přípravku Synto, je třeba konstatovat, že se tyto argumenty nevztahují ke vhodnosti bezpečnostní nálepky pro účely úředního pečetění, ale spíše ke skutečnosti, že Komise údajně nezohlednila „alternativní scénáře" možných příčin stavu sporné pečeti, jak byl zjištěn dne 30. května 2006, což je předmětem šestého žalobního důvodu vzneseného žalobkyní. V tomto ohledu je tedy třeba odkázat na úvahy rozvinuté v rámci přezkumu posledně uvedeného žalobního důvodu.

171 Z výše uvedeného vyplývá, že pátý žalobní důvod musí být zamítnut.

K šestému žalobnímu důvodu, vycházejícímu ze skutečnosti, že Komise nezohlednila „alternativní scénáře" možných příčin stavu sporné pečeti

Argumenty účastnic řízení

172 Žalobkyně tvrdí, že Komise nepředložila s ohledem na zásadu *in dubio pro reo* dostatečný důkaz porušení pečeti.

173 Na prvním místě žalobkyně vysvětluje, že s ohledem na posudky ústavu prokázala, že výskyt nápisů „VOID" na sporné pečeti mohl být způsoben jinými „vnějšími vlivy" než odlepením sporné pečeti.

174 Zaprvé žalobkyně tvrdí, že maximální doba trvanlivosti sporné pečeti uplynula. Znalci žalobkyně prokázali, že spolehlivost bezpečnostní nálepky se postupem času snižuje, a její citlivost na „vnější vlivy" se tak zvyšuje. V projednávané věci je prokázáno, že sporná pečeť překročila výrobcem stanovenou maximální dobu pro její skladování přinejmenším o rok a půl.

175 Zadruhé žalobkyně uplatňuje rozhodující vliv přípravku Synto. Již ve své odpovědi na žádost o informace ze dne 9. srpna 2006 žalobkyně uvedla, že zaměstnankyně úklidové společnosti nemohla vyloučit, že přetřela spornou pečeť hadrem nasáklým

přípravkem Synto. Posudek ústavu č. III přitom ukazuje omezenou funkčnost bezpečnostní nálepky a její vyšší tendenci k „falešným pozitivním reakcím", byla-li uvedená nálepka předtím přetřena přípravkem Synto. V souvislosti s působením přípravku Synto na bezpečnostní nálepku je v posudku ústavu č. II rovněž uvedena možnost plastické deformace bezpečnostní nálepky v důsledku tlaků způsobujících protichůdné pohyby.

176 Žalobkyně rovněž zdůrazňuje, že podle prohlášení zaměstnankyně úklidové společnosti byl hadr z mikrovláken v okamžiku, kdy byl přiložen na spornou pečeť, extrémně mokrý, takže nelze vyloučit, že tato pečeť přišla do kontaktu se značným množstvím přípravku Synto. Na rozdíl od toho, co naznačuje Komise, byly pokusy ústavu provedeny s přípravkem Synto, a nikoli s přípravkem Synto Forte. Název dotčeného výrobku v tomto ohledu neukazuje nic ohledně jeho skutečného složení. Ačkoliv je pravda, že posudek ústavu č. II několikrát odkazoval na přípravek Synto Forte, testovaným čisticím prostředkem byl přípravek Synto. Žalobkyně zpochybňuje závěr vyplývající z posudků pana Kr., podle kterého přípravek Synto nemění účinnost pečeti. Pan Kr. nezkoumal, jak by z dlouhodobého hlediska působilo postranní vniknutí přípravku Synto pod nálepku v případě působení tečných sil, což by mohlo vedle pečeti zanechat zbytky lepidla. Nevyloučil, že výskyt nápisů „VOID" na sporné pečeti mohlo způsobit působení přípravku Synto na akrylové lepidlo citlivé na vlhkost vzduchu spolu s mírným mechanickým zatížením.

177 Zatřetí, žalobkyně odkazuje na rozhodující vliv vlhkosti vzduchu. Z posudku ústavu č. III totiž vyplývá, že více než 60% vlhkost vzduchu značně ovlivňuje funkčnost bezpečnostní nálepky a zvyšuje možnost „falešné pozitivní reakce". V noci z 29. na 30. května 2006 přitom byla v Mnichově vlhkost vzduchu vyšší než 80 %.

178 Klimatizace instalovaná v budově G žalobkyně se v případě vysoké vnější vlhkosti vzduchu v zásadě nespouští, aby se tak zabránilo zkapalňování na chladicích stropech. V dané době navíc způsob seřízení klimatizačního zařízení vyvolával problémy, v důsledku kterých nefungovalo automatické vypínání dodatečného zvlhčovače vzduchu zabudovaného do klimatizačního zařízení při dosažení určitého stupně vnější vlhkosti vzduchu, což Komise nezpochybnila.

179 V této souvislosti tvrzení Komise, že žalobkyně nezmínila, a tedy ani neprokázala, proč byla sporná pečeť vystavena vysokému stupni vlhkosti vzduchu, není relevantní (bod 94 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Sama Komise během řízení přikládala vlhkosti vzduchu rozhodující význam. Ve své žádosti o informace ze dne 19. října 2007 Komise požadovala podrobné údaje o vlhkosti vzduchu během dotčené noci.

180 Začtvrté se žalobkyně odvolává na rozhodující vliv vibrací. Z posudku ústavu č. I vyplývá, že údajný stav sporné pečeti bylo možné s dostatečnou pravděpodobností rovněž vysvětlit vibracemi dveří a stěn místnosti G.505 z důvodu užívání vedlejších místností, jakož i dostatečně silným působením dveří, byť uzamčených. Tyto závěry jsou navíc potvrzeny filmy, které žalobkyně promítala v rámci slyšení dne 6. prosince 2006 organizovaného úředníkem pro slyšení. Prostory, které sousedily s místností G.505 byly vyhrazeny k jednání, které se mělo uskutečnit následující den. Těmito prostorami se neustále procházelo a vcházelo se do nich, takže s dveřmi vedlejší místnosti se mohlo bouchat, což mohlo způsobit vibrace. Nelze rovněž vyloučit, že osoby, které si spletly místnost nebo které nebyly informovány o změně programu v místnosti G.505, tahaly za kliku dveří této místnosti. Žalobkyni nelze vytýkat, že nezabránila tomuto typu incidentů, neboť nadměrná citlivost bezpečnostní nálepky a její náchylnost k „falešným pozitivním reakcím“ nebyly předvídatelné, a byla si tedy jistá, že

uzavření dveří bylo spornou pečetí dostatečně zabezpečeno. Žalobkyně v této souvislosti v souladu s čl. 65 písm. c) jednacího řádu navrhuje vyslechnout zaměstnance společnosti E.ON Facility Management GmbH jakožto svědka.

181 Zapáté, žalobkyně zdůrazňuje, že překročení maximální doby trvanlivosti sporné pečeti spolu s působením přípravku Synto, s vlhkostí vzduchu a vibracemi pravděpodobně způsobilo nadměrnou citlivost bezpečnostní nálepky, od níž se odvíjel stav sporné pečeti.

182 Zašesté z šetření ohledně místa úschovy klíčů od dveří místnosti G.505, jakož i z chování držitelů klíčů vyplývá, že uvedené dveře nemohly být v noci z 29. na 30. května 2006 otevřeny. Žalobkyně navrhuje, aby mohl být důkaz o této skutečnosti proveden prostřednictvím výslechu držitelů klíčů v souladu s čl. 65 písm. c) jednacího řádu.

183 Na druhém místě žalobkyně tvrdí, že Komise pochybila, když měla za to, že podmínky, za nichž znalci ústavu prováděli své pokusy, do značné míry neodpovídaly technickým podmínkám zjištěným na místě (bod 67 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

184 Zaprvé má žalobkyně za to, že argument Komise vycházející z nepoužití originálních pečetí při pokusech ústavu není relevantní (body 27, 29 a 35 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Znalec žalobkyně nikdy neuznal, že by závěry týkající se pečeti určité

velikosti mohly být relevantní pouze pro pečeť téže velikosti. Poukázal jen na to, že hodnoty odolnosti nemohou být libovolně přeneseny z „malé na velkou". Žalobkyně trvá na skutečnosti, že důkaz náchylnosti pečetí k „falešným pozitivním reakcím" nezávisí na zjištění nebo změření určitých absolutních hodnot. Jestliže ústav v rámci provedených rozborů vždy používal vzorky stejné velikosti, jsou jeho závěry správné, i když se absolutní hodnoty mohou změnit. I z tohoto důvodu není nutné používat vždy vzorky téže velikosti.

185 Žalobkyně dodává, že pokud by měl Tribunál za to, že by vlastnosti originální pečeti byly rozhodující, Komise zabránila provedení důkazů v souladu s jejím právem na obhajobu, a z tohoto důvodu Komise nemá právo tvrdit, že znalci ústavu nepoužili originální pečeti. Dopisem ze dne 10. října 2006 žalobkyně požádala o zaslání originálních pečetí (rovněž viz bod 21 odůvodnění napadeného rozhodnutí), které Komise mohla snadno učinit neplatnými jejich propíchnutím, trvalým označením nebo jiným způsobem. Riziko padělání by bylo minimální a žalobkyně a její znalci by navíc mohli podepsat prohlášení o odpovědnosti. Komise pouze souhlasila s tím, že znalci žalobkyně provedou rozbory originálních pečetí za přítomnosti úředníků Komise, což v praxi nebylo možné, neboť „statisticky potvrzené" provedení mnoha pokusů vyžadovalo mnoho individuálních rozborů v průběhu několika týdnů, které musely být provedeny v laboratoři. Je málo pravděpodobné, že by Komise vyhradila pracovníka, který by s žalobkyní během pokusů spolupracoval.

186 Zadruhé žalobkyně byla nucena simulovat překročení maximální doby trvanlivosti, jelikož jí nebyly zaslány originální pečeti. V této souvislosti vedla zvolená metoda stárnutí ke zcela spolehlivým výsledkům, jelikož ochranná páska propouštěla páru.

Stejně tak se v diagramech posudků ústavu č. II a III nenacházejí opakující se „silové vrcholy“, které byly nicméně shledány v posudcích pana Kr. (bod 67 odůvodnění napadeného rozhodnutí) dovolávaných Komisí, a to proto, že ústav použil pokusné zařízení vybavené mechanikou na potlačování vzduchu, které ve velké míře odstranilo „účinek slip-stick“ (sklouznutí-přilepení), v jehož důsledku vznikají uvedené silové vrcholy. V tomto ohledu žalobkyně navrhuje v souladu s čl. 65 písm. c) jednacího řádu vyslechnout znalce ústavu jakožto svědka.

187 Zatřetí nereagování ostatních pečetí přilepených dne 29. května 2006 není relevantní. Uvedené pečeti byly použity v jiné budově, která byla postavena zcela odlišně. Nehledě na rozdíly mezi budovami v použitém stavebním materiálu a citlivosti vůči vibracím dveří nebyly ostatní pečeti nutně vystaveny stejné vlhkosti vzduchu (bod 92 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

188 Na třetím místě žalobkyně tvrdí, že posudky pana Kr. nejsou z pohledu věcného ani vědecko-technického přesvědčivé.

189 Zaprvé posudky pana Kr. vycházejí z nesprávného předpokladu, že fotografie pořízené odpoledne dne 30. května 2006 zobrazují spornou pečeť ve stavu, v němž se nacházela ráno dne 30. května 2006. Fotografie však byly pořízeny až po několikerém otevření a zavření dveří místnosti G.505. Jelikož tento výklad nevychází z podloženého předpokladu, nemá důkazní sílu.

190 Zadruhé p. Kr. vycházel z „pohybu dveří“ ve velmi malém rozsahu 0,53 mm, zatímco ústav zjistil, že mezi deskami dveří místnosti G.505 a jejich rámem by mohlo dojít k pohybu v rozpětí minimálně 2 mm. Odhad možného napínání sporné pečeti v důsledku vibrací provedený panem Kr. je tedy příliš omezený. Navíc v rozporu s tvrzením Komise (bod 79 odůvodnění napadeného rozhodnutí) „pohyb dveří“ v rozpětí 2 mm a ostatní okolnosti, které nastaly v předmětný den, vysvětlují, že se sporná pečeť mohla na svém podkladě posunout.

191 Zatřetí z napadeného rozhodnutí (bod 91 odůvodnění napadeného rozhodnutí) vyplývá, že sama Komise uznala, že bezpečnostní nálepka je propustná vůči vlhkosti vzduchu. V tomto ohledu především poznatky společnosti 3M uvedené v technických specifikacích nelze v projednávané věci použít, jelikož jsou pouhým vodítkem ohledně vlastností výrobku a vztahují se pouze k testovacímu povrchu z nerezové oceli. Dále, bezpečnostní nálepka byla vystavena vlhkosti vzduchu nejen poté, co byla odlepena od své podložky a přilepena na dveře, ale i když ještě byla přilepena ke své podložce, která sestávala z papíru pokrytého silikonem. Konečně nepodložené tvrzení Komise, že ze všech typů lepidel nabízí skupina akrylátů nejvyšší odolnost vůči vlhkosti, není relevantní, neboť ústav prokázal, že akrylové lepidlo použité na sporné pečeti není vůči vlhkosti dostatečně odolné. V rámci posudků pana Kr. nebyla zkoumána otázka, zda „falešné pozitivní reakce“ ochranné nálepky mohla způsobit vlhkost, tedy zda se nápisy „VOID“ mohly objevit i bez „vnějších vlivů“.

192 Začtvrté, žalobkyně uvádí, že testy provedené na místě nemohou být „statisticky potvrzeny“, což je k tomu, aby se jednalo o vědecky podložené tvrzení, nezbytné. Pokusy provedené panem Kr. v laboratoři jsou rovněž irelevantní, neboť většina pokusů byla provedena na kovových destičkách natřených barvou. Současná věda uznává,

že akrylová lepidla se chovají jinak na barvou potřeném povrchu a na povrchu z nerezového hliníku. Jakýkoliv závěr týkající se dveří místnosti G.505 je tedy *a priori* vyloučen.

193 Zapáté má žalobkyně za to, že pan Kr. v posudku č. II nevzal v úvahu, že by sporná pečeť mohla být přilepena tak, že by se v místě mezery mezi deskou dveří a jejich rámem napínala. Během prohlídky prostor dne 26. dubna 2007 p. Kr. zabránil jakémukoliv tlaku na spornou pečeť v oblasti mezery mezi dveřmi a jejich rámem a před tím, než dveřmi zatřásl, na ně přilepil několik samolepících pečetí navíc, což oslabilo sílu pohybu dveří. Přitom podle posudku ústavu č. I je samolepící pečeť citlivá na plastickou deformaci při opakovaných a dlouhodobých tlacích. Nelze však vyloučit, že sporná pečeť byla dne 29. května 2006 přilepena tak, že byla napnuta v místě mezery mezi deskou dveří a jejich rámem.

194 Zašesté, Komise rovněž nezohlednila skutečnost, že všechny bezpečnostní nálepky přilepené jejím znalcem během šetření na místě měly po odlepení ohnuté rohy. Manipulace za účelem odlepení sporné pečeti by tak nutně vyvolala zjevné známky poškození. Na sporné pečeti se však nenacházely žádné ohnuté rohy. Sporná pečeť tak v noci z 29. na 30. května 2006 nemohla být odlepena. V tomto ohledu žalobkyně v souladu s čl. 65 písm. c) jednacího řádu navrhuje, aby byli jakožto svědci vyslechnuti její advokát a zaměstnanec společnosti E.ON.

195 Zasedmé, p. Kr. rovněž dostatečně nezohlednil případnou existenci určitých kombinovaných účinků (jako je překročení maximální doby trvanlivosti sporné pečeti, jiná předchozí poškození, existence vibrací, značná vlhkost vzduchu a působení čisticího prostředku). Sporná pečeť byla přilepena přibližně 14 hodin a byla tak vystavena „vnějším vlivům", jako jsou vlhkost vzduchu a případné vibrace. Pokud jde o použití čisticího prostředku, p. Kr. se rovněž nezabýval „možnými scénáři". Vycházel zejména jen z doby působení uvedeného prostředku po 30 minut, zatímco v rámci projednávané věci nelze vyloučit, že poškozující působení čisticího prostředku na spornou pečeť mohlo trvat déle. Nelze ani vyloučit, že sporná pečeť, která byla pod dlouhotrvajícím napětím se nepatrně posunula.

196 Na čtvrtém místě žalobkyně uvádí, že „falešné pozitivní reakce" jsou v souladu s popisem uvedeným samotnou Komisí v napadeném rozhodnutí možné (body 7, 74 a 75 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Podle Komise lze výskyt nápisů „VOID" a zbytků lepidla na zadní straně pečeti vysvětlit jen odlepením a opětovným přilepením pečeti. Je tedy třeba dospět k závěru *a contrario*, že nedotčené nápisy „VOID" prokazují, že k odlepení a opětovnému přilepení pečeti nedošlo. Ve svém doplňujícím prohlášení ze dne 31. května 2006 přitom žalobkyně uvedla – a Komise nezpochybnila – že nápisy „VOID" na rámu dveří místnosti G.505 (a nikoliv, jak tvrdí Komise, na dveřích a jejich rámu; viz bod 75 odůvodnění napadeného rozhodnutí) nebyly smazány, a že tedy byly zcela nedotčeny v době, kdy byla sporná pečeť odlepena před tím, než došlo k novému pečetění večer 30. května 2006 (bod 13 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Popis samotné Komise tedy prokazuje, že část sporné pečeti přilepená na rámu dveří místnosti G.505 nebyla v předmětné době od svého podkladu odlepena, ale že ukazovala nápisy „VOID".

197 Žalobkyně dodává, že je přirozené, že její různé snahy o vysvětlení stavu sporné pečeti dne 30. května 2006 nejsou zcela soudržné. Ani zaměstnanci, ani poskytovatelé služeb žalobkyně neznají přesný důvod údajné změny stavu sporné pečeti.

198 Komise navrhuje tento žalobní důvod zamítnout.

Závěry Tribunálu

199 Jak bylo připomenuto v bodech 55 a 56 výše, pokud jde o důkazní břemeno ohledně prokázání protiprávního jednání v právu hospodářské soutěže v případě, že Komise vychází z přímých důkazů, které v zásadě dostatečně prokazují existenci protiprávního jednání, nepostačuje, aby dotyčný podnik tvrdil, že případně došlo k okolnosti, která by mohla ovlivnit průkaznost uvedených důkazů, aby na Komisi přenesl povinnost prokázat, že tato okolnost nemohla mít vliv na průkaznost těchto důkazů. Naopak s výjimkou případu, kdy dotyčný podnik nemůže takový důkaz předložit z důvodu chování samotné Komise, je tento podnik povinen právně dostačujícím způsobem prokázat existenci okolnosti, které se dovolává, a dále to, že tato okolnost zpochybňuje průkaznost důkazů, z nichž Komise vychází.

200 Jak bylo konstatováno v bodě 146 výše, důkazy, z nichž vycházela Komise v napadeném rozhodnutí (body 8, 9, 74 a 75 odůvodnění napadeného rozhodnutí) umožňovaly učinit závěr, že sporná pečeť byla v noci z 29. na 30. května 2006 od dveří místnosti G 505 odlepena, a tyto dveře tedy mohly být v daném okamžiku otevřeny, a to

vzhledem k nápisům „VOID“ na celém povrchu sporné pečeti a ke zbytkům lepidla, které se ráno dne 30. května 2006 nacházely v blízkosti nebo na zadní straně sporné pečeti. Pokud jde o okolnosti, které podle žalobkyně zpochybňují průkaznost uvedených důkazů, je třeba ověřit, zda žalobkyně existenci těchto okolností právně dostačujícím způsobem prokázala a zda tyto okolnosti zpochybňují průkaznost důkazů, z nichž Komise vycházela.

201 Na prvním místě žalobkyně tvrdí, že předložila důkaz existence „vnějších vlivů“, v jejichž důsledku se na sporné pečeti objevily nápisy „VOID“ a mezi které patří překročení maximální doby trvanlivosti, vliv čisticího prostředku Synto, vlhkost vzduchu, vibrace nebo rovněž kombinace těchto různých vlivů.

202 Zaprvé, pokud jde o argument žalobkyně, podle kterého se nápisy „VOID“ objevily na sporné pečeti z důvodu překročení maximální doby její trvanlivosti a přitom není třeba se vyjádřit k argumentu žalobkyně, že sporná pečeť překročila maximální dobu trvanlivosti doporučenou výrobcem o nejméně rok a půl, je třeba konstatovat, že žalobkyně nepřináší důkaz příčinné souvislosti mezi takovým překročením a výskytem nápisů „VOID“ na povrchu sporné pečeti.

203 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že sporná pečeť a ostatní pečeti použité na dveřích jiných místností, do nichž byl vstup zakázán, pochází ze stejné sady (bod 69 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Nápisy „VOID“ se přitom objevily pouze na sporné

pečeti, což spíše vylučuje, že by se tyto nápisy objevily v důsledku údajného překročení maximální doby trvanlivosti. Dále posudek ústavu č. III předložený žalobkyní každopádně neprokazuje existenci „falešné pozitivní reakce“ v případě použití bezpečnostní nálepky, jejíž stárnutí bylo vyvoláno umělým způsobem, ale odvolává se „[na] výraznou změnu lepivé síly nálepky pečeti, která zestárla v urychlovači a [na] zvýšenou citlivost stran výskytu písmen VOID“. Z toho vyplývá, že první argument musí být zamítnut.

204 Zadruhé, pokud jde o údajný rozhodující vliv přípravku Synto, je třeba uvést, že žalobkyně nepřináší důkaz, že by použití přípravku Synto s sebou neslo riziko „falešné pozitivní reakce“ pečeti.

205 Nejprve je třeba uvést, že tvrzení žalobkyně, podle kterého nelze vyloučit, že zaměstnankyně úklidové společnosti přetřela spornou pečeť hadrem, který byl z velké části nasáklý přípravkem Synto, se zdá být zmírněno zjištěními pana Kr., která žalobkyně nezpochybnila a podle kterých přetření pečeti hadrem nasáklým přípravkem Synto vede k setření, v jehož důsledku na hadru zůstává tmavě modrá barva pečeti. Zaměstnankyně úklidové společnosti přitom nikdy neupozornila na takovou změnu sporné pečeti po umytí dveří místnosti G.505. Naopak úklidová společnost dne 6. září 2006 v odpověď na žádost Komise o informace prohlásila, že si uklízečka po umytí uvedených dveří nevšimla změny sporné pečeti. Ani ze zápisu o porušení pečeti a z doplňujícího prohlášení žalobkyně nevyplývá, že by vyšetřovatelé zjistili jakékoliv setření tmavě modré barvy sporné pečeti, když dospěli k závěru, že pečeť byla porušena.

206 Dále znalecké posudky předložené žalobkyní nepřinášejí důkaz, že by použití čisticího prostředku způsobovalo riziko „falešné pozitivní reakce“ pečeti, neboť tyto posudky prokazují nanejvýš „značně zvýšenou citlivost“ pečeti. Navíc i kdyby posudky předložené žalobkyní prokazovaly existenci takového rizika, bylo by třeba poznamenat, že není prokázáno, že pokusy ústavu byly provedeny s přípravkem Synto, neboť závěry vyplývající z posudku ústavu č. II zmiňují, že přinejmenším jednou byl pro uvedené pokusy použit přípravek Synto Forte. V tomto ohledu je třeba připomenout, jak bylo uvedeno v bodě 80 výše, že z dopisu ze dne 5. září 2006 zaslaného úklidovou společností Komisi, a zejména z odpovědi této společnosti na druhou otázku Komise vyplývá, že k umytí dveří místnosti G.505 byl ve skutečnosti použit přípravek Synto (a nikoliv přípravek Synto Forte). Nelze přitom vyloučit, že použití přípravku Synto Forte mohlo vést ústav v jeho posudcích k odlišným závěrům.

207 Nakonec z odpovědi společnosti 3M na žádost Komise o informace vyplývá, že čisticí prostředky v zásadě nemají na pečeti žádný vliv. 3M tak uvedla, že „[č]isticí prostředky jsou vůči nálepce neúčinné“, že „[z]áklad výrobku je z polyesteru, který je vůči rozpouštědlům odolný“ a že „[v]ýrobek by měl běžnému použití čisticích prostředků odolat“. Ačkoliv 3M připustila, že „neprovedla zvláštní testy s [přípravkem Synto]“, uvedla, že podle jejího názoru „by hlavním rizikem použití čisticích prostředků bylo zasažení přední strany upraveného výrobku – v projednávaném případě tmavě modrý a žlutý povrch pečeti používané Komisí“ a že „[č]isticí prostředky by neměly ovlivnit přilnavost lepicí vrstvy na zadní straně výrobku“. Je však třeba uvést, že znalec pověřený Komisí při svých pokusech shledal právě tento účinek setření, jak bylo uvedeno v bodě 205 výše. Navíc je třeba konstatovat, že znalec pověřený Komisí neshledal „falešnou pozitivní reakci“ pečeti, je-li tato vystavena působení přípravku Synto.

208 Každopádně, jak uvedla Komise v bodě 84 odůvodnění napadeného rozhodnutí, odpovědností žalobkyně je informovat úklidovou společnost o významu a údržbě sporné pečeti a zajistit, aby sporná pečeť nebyla případně porušena její pracovnicí, tím spíše, když ze zápisu z pohovoru se zaměstnankyní úklidové společnosti vyplývá, že uvedená zaměstnankyně má k dispozici program užívání jednacích místností před tím, než začne s jejich úklidem.

209 Zatřetí, pokud jde o údajnou vlhkost vzduchu, žalobkyně předkládá dokument, který potvrzuje, že v noci z 29. na 30. května 2006 dosáhla vlhkost vzduchu v Mnichově výše 80 %. Podle posudku ústavu č. III přitom vlhkost vzduchu přesahující 60 % způsobuje značné zvýšení citlivosti bezpečnostní nálepky.

210 V tomto ohledu postačí konstatovat, že žalobkyně nepřináší důkaz, že v noci z 29. na 30. května 2006 přesahovala vlhkost vzduchu v budově G 60 %. Dokument předložený žalobkyní, který potvrzuje úroveň vlhkosti vzduchu v noci z 29. na 30. května 2006 se totiž týká pouze vlhkosti vzduchu vně této budovy, a tedy není přímo relevantní k prokázání úrovně vlhkosti vzduchu uvnitř budovy. Pokud jde o vlhkost vzduchu uvnitř budovy, žalobkyně Komisi sdělila, že již nemá k dispozici údaje týkající se 29. a 30. května 2006. Mimoto dokument ze dne 14. července 2006 zpracovaný žalobkyní pro její pracovníky uvádí, že ve dnech předcházejících uvedenému datu dosahovala vlhkost vzduchu mimo budovu G 55 % a uvnitř této budovy 50 %. Argumenty žalobkyně týkající se způsobu seřizování klimatizačního zařízení nebo nefunkčnosti automatického vypínání dodatečného zvlhčovače vzduchu zabudovaného do klimatizačního zařízení při dosažení určitého stupně vlhkosti vzduchu nejsou přesvědčivé,

neboť žalobkyně nepředložila důkaz, že by tyto okolnosti v noci z 29. na 30. května 2006 zapříčinily vlhkost vzduchu v budově G překračující 60 %. Žalobkyně ani nepřináší důkaz, že by zvýšená vlhkost vzduchu vedla k „falešným pozitivním reakcím", neboť posudek ústavu č. III poukazuje pouze na „zvýšenou citlivost" bezpečnostní nálepky na vlhkost vzduchu.

211 Každopádně tvrzení žalobkyně odporují informacím uvedeným v technických specifikacích, podle kterých tento výrobek odolává po dobu 168 hodin a za teploty 32 °C vlhkosti vzduchu ve výši 90 %, a které jsou potvrzeny zjištěními znalce pověřeného Komisí. Z toho vyplývá, že třetí argument žalobkyně musí být zamítnut.

212 Začtvrté, pokud jde o údajný rozhodující vliv vibrací, které by mohly vysvětlit stav sporné pečeti, postačí konstatovat, že žalobkyně nepředkládá důkaz, že dveře a stěny místnosti G.505 podléhaly vibracím. Jak uvádí Komise, není možné ověřit podmínky, za kterých byly pořízeny video nahrávky předložené žalobkyní, které mají prokázat, že se v důsledku vibrací na některých místech pečeti přilepené na zavřené dveře mohou objevit nápisy „VOID", ani zda tyto nahrávky skutečně ukazují dveře místnosti G.505. Navíc, jak uvedla Komise, tyto nahrávky každopádně neprokazují vznik „falešných pozitivních reakcí", ale pouze to, že v případě vibrací způsobených údajným násilným zavřením dveří vedlejší místnosti se v části mezi dveřmi a jejich rámem objeví nápisy „VOID", což není v zápise o porušení pečeti shledáno.

213 Kromě toho hypotetická okolnost dovolávaná žalobkyní, že byly místnosti sousedící s místností G.505 vyhrazeny k jednání, které se mělo uskutečnit následující den, kdy dveře uvedených vedlejších místností mohly být zavírány velmi prudce, což mohlo vyvolat vibrace nebo dále že některé osoby, jež si místnost spletly mohly tahat za kliku od dveří místnosti G.505, neumožňuje objasnit stav sporné pečeti ráno dne 30. května 2006.

214 Jelikož sporná pečeť nebyla večer dne 29. května 2006 kolem 19:30 hodin ještě poškozena (bod 5 odůvodnění napadeného rozhodnutí) a tým provádějící kontrolu zjistil změnu sporné pečeti následující den ráno kolem 8:45 hodin (bod 8 odůvodnění napadeného rozhodnutí), hypotéza uváděná žalobkyní předpokládá, že do nebo z místnosti G 506, která jediná sousedila s místností G 505, se v noci z 29. na 30. května 2006 „neustále vcházelo a vycházelo", což není prokázáno. V tomto ohledu z programu užívání kanceláří vyplývá, že místnost G.506 byla obsazena dne 30. května 2006 jen mezi 10 a 16 hodinou, tedy po zjištění porušení pečeti. Ačkoliv žalobkyně ve své odpovědi na žádost Komise o informace ze dne 9. srpna 2008 uvedla, že dveře od této místnosti byly kolem 5 hodiny ranní otevřeny bezpečnostní službou, netvrdí, že by bezpečnostní služba tyto dveře násilně zavřela, což by způsobilo tvrzené vibrace. Pokud jde o argumenty žalobkyně potvrzené na jednání, podle kterých jednání v místnosti G.506 vyžadovalo umísťování těžkého materiálu již od 5 hodin ráno, stačí konstatovat, že s ohledem na skutečnost, že předmětná místnost byla uklizena až v 7 hodin ráno a že uvedené jednání započalo v 10 hodin, není takové tvrzení věrohodné.

215 Nakonec argument žalobkyně, podle kterého si některé osoby mohly místnost splést nebo nemusely být informovány o změně programu v místnosti G.505 a tahaly za kliku jejích dveří, a tím porušily spornou pečeť, nemůže obstát, neboť dveře uvedené místnosti byly uzamčeny a žalobkyně neprokazuje příčinnou souvislost mezi případnými otřesy těchto dveří a stavem sporné pečeti ráno dne 30. května 2006.

216 I kdyby byly okolnosti popsané v bodech 212 až 215 výše prokázány, je každopádně žalobkyně odpovědná za přijetí nezbytných preventivních opatření k informování členů svého personálu a případných návštěvníků nacházejících se v budově G v noci z 29. na 30. května 2006 o umístění sporné pečeti a její údržbě, tak aby zabránila jakémukoli jejímu porušení. Z toho vyplývá, že čtvrtý argument žalobkyně musí být zamítnut.

217 Zapáté, pokud jde o skutečnost, že překročení maximální doby trvanlivosti sporné pečeti spolu s působením přípravku Synto, vlhkostí vzduchu a vibracemi mohlo nadměrně zvýšit citlivost sporné pečeti, je třeba konstatovat, že samotná existence těchto okolností, byť byly zohledněny individuálně, nebo jejich vliv na spornou pečeť nebyly právně dostačujícím způsobem prokázány. Kromě toho žalobkyně netvrdí, že spojení uvedených faktorů vedlo k riziku „falešné pozitivní reakce", ale pouze to, že „předchozí poškození bezpečnostní nálepky z důvodu zastaralosti, působení přípravku Synto nebo spojení těchto dvou faktorů vede v případě značné vlhkosti vzduchu k zjevnému zvýšení citlivosti uvedené nálepky". Tento argument tedy musí být rovněž zamítnut.

218 Zašesté, pokud jde o argument, podle kterého dveře místnosti G.505 nebyly v noci z 29. na 30. května 2006 otevřeny, je třeba připomenout, že jak bylo uvedeno v bodu 85 výše, Komise má v souladu s článkem 23 odst. 2 písm. e) nařízení č. 1/2003 povinnost prokázat porušení pečeti. Naopak jí nepřísluší prokázat, že do zapečetěné místnosti skutečně někdo vstoupil. Uvedený argument tedy nemůže obstát.

219 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že žalobkyně neprokázala existenci okolností, které mohou zpochybnit průkaznost důkazů, na základě kterých Komise shledala porušení pečeti.

220 Na druhém místě, jak vyplývá z předchozích úvah, jelikož znalecké posudky předložené žalobkyní neprokazují, že výše uvedené okolnosti mohly způsobit stav sporné pečeti zjištěný ráno dne 30. května 2006, nejsou případné nedostatky těchto posudků tvrzené Komisí v projednávané věci relevantní.

221 Jak uvádí Komise, tyto znalecké posudky skutečně vykazují několik nesrovnalostí. Zaprvé pokusy ústavu nebyly provedeny s originálními pečetěmi Komise, ale se vzorky velmi malé velikosti (4 cm^2 namísto 54 cm^2). Sám znalec pověřený žalobkyní v této souvislosti uvedl, že úroveň odolnosti pečeti nemohla být libovolně přenesena z „malé na velkou". Navíc, jak uvedl znalec pověřený Komisí, velikost pečeti může ovlivnit výsledky posudků o případném působení přípravku Synto, vibrací nebo i vlhkosti vzduchu na funkčnost pečeti. V tomto ohledu argument žalobkyně, podle kterého Komise znemožnila provedení důkazů v souladu s jejím právem na obhajobu, když jí odmítla předat originální pečeti, nemůže být přijat. Žalobkyně totiž nezpochybňuje, že jí Komise nabídla předat originální pečeti pod podmínkou, že se pokusů budou účastnit úředníci Komise. Žalobkyně však tuto nabídku odmítla (bod 65 odůvodnění napadeného rozhodnutí). V této souvislosti tvrzení žalobkyně, podle kterého je málo pravděpodobné, že by Komise vyhradila pracovníka, který by s žalobkyní během pokusů spolupracoval, rovněž nelze přijmout, neboť tuto povinnost měla případně Komise, a nikoliv žalobkyně, takže se jí posledně uvedená nemůže dovolávat, aby odůvodnila neprovedení pokusů s originálními pečetěmi.

222 Zadruhé, jelikož žalobkyně odmítla provést své pokusy s originálními pečetěmi za přítomnosti úředníka Komise, použila pečeti, jejichž stárnutí bylo vyvoláno umělým způsobem. V tomto ohledu byly pečeti použité žalobkyní uloženy v klimatizované skříňce, v níž byly po dobu 40 dnů vystaveny relativní vlhkosti ve výši 60 %, která

překračuje úroveň doporučenou v technických specifikacích pro účely skladování, tedy 50% relativní vlhkost.

223 Zatřetí, z posudků ústavu č. II a III vyplývá, že znalec pověřený žalobkyní provedl své testy nebo alespoň některé z nich tak, že namočil pásky plastové nálepky do 100 mg čisticího prostředku, což odpovídá daleko většímu množství čisticího prostředku, než jaké bylo případně použito uklízečkou, která uvedla, že „hadr byl hodně mokrý – ale nebyl nasáklý velkým množstvím čisticího prostředku ". Nelze dále vyloučit, že čisticím prostředkem použitým ústavem pro jeho pokusy nebyl přípravek Synto, který použila uklízečka a který zaslala Komisi pro účely jejích pokusů sama úklidová společnost, ale přípravek Synto Forte, obměna přípravku Synto. Z posudku ústavu č. II tak výslovně vyplývá, že některé pokusy byly provedeny s verzí Synto Forte. Z posudků ústavu č. II a III dále vyplývá, že produkt použitý pro experimenty obsahuje složku 2-(2-butoxyethoxy)ethanol, která se nenachází v přípravku Synto, ale jen v jeho obdobě, tedy v přípravku Synto Forte. Je přitom nesporné, že tato složka činí přípravek Synto Forte daleko agresivnějším čisticím prostředkem.

224 Na třetím místě s ohledem na skutečnost, že na jedné straně důkazy, z nichž Komise vycházela v napadeném rozhodnutí (body 8, 9, 74 a 75 odůvodnění napadeného rozhodnutí), umožňovaly učinit závěr, že sporná pečeť byla v noci z 29. na 30. května 2006 od dveří místnosti G 505 odlepena, a tyto dveře tedy mohly být v daném okamžiku otevřeny (viz bod 146 výše), a na straně druhé, že žalobkyně, která má povinnost prokázat skutkové okolnosti, jichž se dovolává, neprokázala okolnosti, které podle ní zapříčinily zjištěný stav sporné pečeti, nemohou údajné nesrovnalosti posudků pana Kr. uplatňované žalobkyní zpochybnit závěr uvedený v bodě 219 výše.

225 Každopádně zaprvé v rozporu s tvrzením žalobkyně nevycházejí posudky pana Kr. z hypotézy, podle které fotografie pořízené odpoledne dne 30. května 2006 zachycovaly spornou pečeť ve stavu, v němž se nacházela ráno téhož dne, neboť odkaz na uvedené fotografie obsažený zejména v posudku Kr. č. II představuje jen doplňující údaj o stavu sporné pečeti, jak vyplývá z fotografií pořízených dne 30. května 2006.

226 Zadruhé, pokud jde o údajný „pohyb dveří“, který byl při pokusech pana Kr. příliš omezený, je třeba nejprve poznamenat, že p. Kr. během své návštěvy na místě za přítomnosti žalobkyně změřil pomocí digitálního pravítka „pohyb dveří“ v maximálním rozsahu 0,53 mm, aniž žalobkyně toto zjištění ve svých připomínkách k popisu skutkového stavu nebo ve zprávách o znaleckých posudcích ústavu č. II a III zpochybnila. Jak vyplývá z bodu 79 odůvodnění napadeného rozhodnutí, i kdyby každopádně byl „pohyb dveří“ 2 mm, bylo by napínání sporné pečeti velmi omezené. Žalobkyně neuvádí nic, co by mohlo jakkoli podpořit závěr, že větší „pohyb dveří“ mohl vést k riziku „falešné pozitivní reakce“ sporné pečeti.

227 Zatřetí, pokud jde o vlhkost vzduchu, je třeba uvést, že žalobkyně nepředkládá důkaz, že informace v technických specifikacích, jimiž Komise podložila několik svých námitek, nelze v projednávané věci použít, zejména s ohledem na materiál, z něhož jsou složeny dveře místnosti G.505 a jejich rám. Neprokázala ani citlivost bezpečnostní nálepky na vlhkost vzduchu při odlepování bezpečnostní nálepky. Nakonec v rozporu s tvrzením žalobkyně z posudku Kr. č. II vyplývá, že i zvýšená vlhkost vzduchu nemohla způsobit změnu sporné pečeti.

228 Začtvrté, pokud jde o neexistenci „statistického potvrzení“ pokusů pana Kr., je třeba poznamenat, že žalobkyně musí prokázat okolnosti, jichž se dovolává, takže údajná neexistence „statistického potvrzení, jež je nezbytné k vědecky podloženému tvrzení“, je irelevantní. Každopádně Komise uvedla, že pokus s kovovými destičkami natřenými práškovým lakem je obzvláště opatrný v porovnání s pokusy s anodickým hliníkem.

229 Zapáté je třeba zamítnout tvrzení žalobkyně, podle kterého p. Kr. nevzal v úvahu, že by sporná pečeť mohla být přilepena tak, že by byla v místě mezery mezi deskou dveří místnosti G.505 a jejich rámem pod napětím, což by ji podrobilo větším tlakům, než se kterými se počítá v posudku Kr. č. 2, neboť toto tvrzení není nijak podloženo. Každopádně p. Kr. konstatoval, že roztažení předpokládalo značnou sílu (bod 89 odůvodnění napadeného rozhodnutí), což je vyloučeno, je-li pečeť přilepována ručně.

230 Zašesté, údajná neexistence ohnutých rohů sporné pečeti nemůže prokázat, že tato nebyla v noci z 29. na 30. května 2006 odlepena. Vedle skutečnosti, že „ohnuté rohy“ nepředstavují znak porušení pečeti, je třeba zdůraznit, že ruční odlepení nevede nutně k ohnutým rohům, neboť pečeť může být odlepena opatrně nebo ji lze rovněž začít odlepovat směrem od mezery mezi dveřmi a jejich rámem, na kterých je nalepena. Tato námitka musí být tedy rovněž zamítnuta.

231 Zasedmé, v rozporu s tím, co tvrdí žalobkyně, z posudku Kr. č. II vyplývá, že v tomto posudku bylo skutečně zkoumáno společné působení okolností dovolávaných žalobkyní. Ani této námitce tedy nelze vyhovět.

232 Na čtvrtém místě, s ohledem na závěr vyplývající z bodu 219 výše se není třeba vyjadřovat k údajné „možnosti falešné pozitivní reakce“, která údajně vyplývá z popisu samotné Komise v bodech 7, 74 a 75 odůvodnění napadeného rozhodnutí.

233 Jak bylo uvedeno v bodě 146 výše, tato argumentace každopádně musí být zamítnuta, jelikož Komise nikdy nepřijala úvahy vyjádřené žalobkyní v bodě 2 jejího doplňujícího prohlášení ze dne 30. května 2006 (viz bod 12 výše) a jelikož pouhé tvrzení žalobkyně, že „nápis ‚VOID‘ na dveřním rámu nebyl jakkoli smazán“, nemůže samo o sobě prokázat existenci „falešné pozitivní reakce“ sporné pečeti.

234 Z toho tedy vyplývá, že šestý žalobní důvod musí být zamítnut v plném rozsahu.

K sedmému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady presumpce neviny

Argumenty účastnic řízení

235 Žalobkyně tvrdí, že během správního řízení Komise „dostatečně nedodržovala“ zásadu presumpce neviny. Připomíná, že dne 16. října 2007 Komise pověřila pana Kr. připomínkováním posudků ústavu č. II a III. Otázky, které Komise panu Kr. položila

za účelem přípravy posudku Kr. č. II byly většinou „sugestivní“, čímž Komise porušila svou povinnost nestrannosti, nestranného šetření, zásadu presumpce neviny a „právo na spravedlivý proces“.

236 Jelikož Komise neprovedla nestranné šetření, jak je vyžadováno zásadou presumpce neviny, je zbytečné odpovídat na otázku, zda existují vážné pochybnosti o věrohodnosti a nestrannosti znalce (bod 37 odůvodnění napadeného rozhodnutí), neboť námitka nedodržení zásady presumpce neviny nesměřuje proti znalci pověřenému Komisí, ale proti samotné Komisi. Samotná skutečnost, že existují vážné pochybnosti ohledně nestrannosti Komise totiž postačuje k prokázání porušení povinnosti nestrannosti vyplývající ze zásady presumpce neviny. Kromě toho chování znalce spočívající v přeformulování otázek nemůže napravit porušení zásady presumpce neviny Komisí.

237 Komise navrhuje žalobní důvod zamítnout.

Závěry Tribunálu

238 Je třeba připomenout, že zásada presumpce neviny, jak vyplývá především z čl. 6 odst. 2 EÚLP, je součástí základních práv, která jsou podle judikatury Soudního dvora – mimoto opětovně potvrzené v preambuli Jednotného evropského aktu a v čl. 6 odst. 2 EU, jakož i v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie – uznaná

právním řádem Společenství. S ohledem na povahu dotčených protiprávních jednání a na povahu a míru přísnosti příslušných sankcí se zásada presumpce neviny vztahuje zejména na řízení o porušení pravidel hospodářské soutěže použitelných na podniky, která by mohla vést k uložení pokut či penále (viz rozsudek Tribunálu ze dne 5. dubna 2006, Degussa v. Komise, T-279/02, Sb. rozh. s. II-897, bod 115 a citovaná judikatura).

239 Zásada presumpce neviny vyžaduje, aby každá obviněná osoba byla považována za nevinnou, dokud její vina není v souladu s právem prokázána (rozsudek Tribunálu ze dne 6. října 2005, Sumitomo Chemical a Sumika Fine Chemicals v. Komise, T-22/02 a T-23/02, Sb. rozh. s. II-4065, bod 106).

240 V projednávané věci má žalobkyně za to, že Komise porušila zásadu presumpce neviny tak, že panu Kr. zaslala v dopise ze dne 16. října 2007 dotazník, jehož otázky byly „sugestivní".

241 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že otázky položené panu Kr. v tomto dopise byly formulovány takto (viz rovněž bod 36 odůvodnění napadeného rozhodnutí):

„1. Vyjádřete se prosím k metodám, rozborům a závěrům obsaženým v posudcích [ústavu], které byly zaslány Komisi v dopisech ze dne 6. června 2007 a 1. října 2007. Ve svém posudku zejména uveďte důvody, proč dotyčné posudky [ústavu] neprotiřečí Vašemu posudku ze dne 8. května 2007 k funkčnosti pečetí Komise na úrovni

metodologie, rozborů a závěrů. Máte-li za to, že k potvrzení/podložení Vašich předchozích posudků jsou nezbytné nové pokusy, popište stručně, o jaké pokusy by se mělo jednat.

2. Odpovězte prosím na předchozí otázku rovněž z pohledu argumentů/faktorů, které [žalobkyně] – nad rámec posudků ústavu – uvedla ve svém dopise ze dne 6. července 2007 (například nedostatečná statistická relevance Vašeho pokusu).

3. Potvrďte prosím, že spojení faktorů/argumentů uvedených [žalobkyní] (nebo [ústavem]) (mimo jiné nedostatečné předchozí očištění podkladu, působení přípravku Synto na pečeť, vibrace dveří, vlhkost vzduchu, údajná nadměrná doba uschování pečetí) nemůže způsobit falešnou pozitivní reakci bez odlepení pečeti od povrchu. Potvrďte rovněž prosím, že uvedené faktory/argumenty nemohou společně vysvětlit další okolnosti zjištěné Komisí ráno dne 30. května 2006 (stopy lepidla vedle okrajů pečeti a na její zadní straně). Máte-li za to, že k potvrzení/podložení Vašich předchozích posudků jsou nezbytné nové pokusy, popište stručně o jaké pokusy by se mělo jednat."

242 Jak vyplývá z přezkumu čtvrtého žalobního důvodu, důkazy, z nichž vycházela Komise v napadeném rozhodnutí (body 8, 9, 74 a 75 odůvodnění), umožňovaly učinit závěr, že sporná pečeť byla v noci z 29. na 30. května 2006 od dveří místnosti G.505 odlepena, a že tyto dveře tedy mohly být v daném okamžiku otevřeny, a to vzhledem k nápisům „VOID" na celém povrchu sporné pečeti a zbytkům lepidla, které se ráno dne 30. května 2006 nacházely v blízkosti nebo na zadní straně sporné pečeti. V této

souvislosti, jak vyplývá z přezkumu prvního žalobního důvodu, má dotyčný podnik povinnost právně dostačujícím způsobem prokázat jednak existenci okolností, jichž se dovolává, jednak skutečnost, že tyto okolnosti zpochybňují průkaznost důkazů, z nichž Komise vychází.

243 V tomto ohledu je třeba konstatovat, jak uvádí Komise, že vypracování posudku Kr. č. II mělo za cíl ověřit, zda závěry obsažené v posudku Kr. č. I byly ve světle znaleckých posudků ústavu č. II a III zpochybněny. V posudku Kr. č. I znalec pověřený Komisí skutečně uvedl, že „plastická deformace" originální pečeti, která byla uvedena v posudku ústavu č. I, nemůže způsobit „falešnou pozitivní reakci" nezávisle na stáří, způsobu přilepení a rychlosti odlepení pečeti, a to ani za předpokladu, že by pečeť byla předtím omyta přípravkem Synto a poté vystavena tlakům způsobujícím protichůdné pohyby a odlepení.

244 Dotazník Komise tak měl s ohledem na závěr obsažený v posudku Kr. č. I určit, zda je tento závěr zpochybněn posudky ústavu č. II a III. Komise mimoto upřesnila, aniž jí žalobkyně v tomto bodě odporovala, že formulace uvedených otázek vyplývá rovněž z jejich kontextu, tedy ze skutečnosti, že se p. Kr. již k závěrům obsaženým v posudcích ústavu č. II a III ústně vyjádřil a uvedl, že neměl důvod pochybovat o závěrech obsažených v posudku Kr. č. 1.

245 Nakonec, jak Komise uvedla v bodě 37 odůvodnění napadeného rozhodnutí, z formulace otázek samotným panem Kr. v posudku Kr. č. II vyplývá, že znalec Komise tyto otázky považoval za otevřené, neboť je přeformuloval takto: „Zpochybňují posudky

ústavu […] závěry obsažené v posledním posudku?“; „Zpochybňují argumenty uvedené [advokátem žalobkyně] závěry obsažené v posledním posudku?“; „Může spojení uvedených faktorů/argumentů způsobit falešnou pozitivní reakci a vysvětlit podmínky, za kterých byla pečeť nalezena?“.

246 Z výše uvedeného vyplývá, že Komise formulací otázek určených panu Kr. a obsažených v jejím dopise ze dne 16. října 2007 neporušila zásadu presumpce neviny.

247 Sedmý žalobní důvod je tedy třeba zamítnout.

K osmému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 23 odst. 1 nařízení č. 1/2003

Argumenty účastnic řízení

248 Žalobkyně připomíná, že jí v napadeném rozhodnutí Komise vytkla, že porušila pečeť z nedbalosti, aniž upřesnila, v čem toto nedbalostní jednání spočívalo.

249 Zaprvé, čl. 23 odst. 1 nařízení č. 1/2003 se vztahuje výlučně na podniky nebo sdružení podniků, které jednají prostřednictvím svých pracovníků nebo pověřených osob, jejichž úkony by těmto podnikům nebo jejich sdružením mohly být v důsledku toho přičteny. S odkazem na rozsudek Soudního dvora ze dne 7. června 1983, Musique Diffusion française a další v. Komise (100/80 až 103/80, Recueil, s. 1825, bod 97) má žalobkyně za to, že Komise v bodě 101 odůvodnění napadeného rozhodnutí nesprávně shledala, že úkony třetích osob jí jsou přičitatelné. Z prohlášení učiněných pod přísahou, která žalobkyně předložila, vyplývá, že dveře místnosti G.505 neotevřel žádný pracovník žalobkyně nebo jí pověřená osoba. V této souvislosti údajné otevření dveří nebo jakákoli jiná skutečnost, která způsobila odlepení sporné pečeti, představuje „úkon přesahující pravomoci jednajících osob", který nelze přičíst žalobkyni. Skutečnost, že úklidová společnost byla na spornou pečeť upozorněna, není relevantní, jelikož neměla k dispozici klíč od místnosti G.505. Funkce sporné pečeti, tedy ochrana spisových dokumentů, které ještě mají být zkoumány, mohla být v tomto ohledu narušena pouze držiteli klíčů, takže úklidovou společnost nebylo nutné o sporné pečeti informovat.

250 Zadruhé, výtka nedbalosti uplatněná Komisí není relevantní. K nedbalosti by došlo, pokud by dotyčná osoba měla nebo mohla vědět, že se dopouští protiprávního jednání. Komise však vycházela pouze z údajných změn zastaralé pečeti, která byla nesprávně použita.

251 Na rozdíl od tvrzení Komise (bod 102 odůvodnění napadeného rozhodnutí) nemohla zaměstnankyně úklidové společnosti vědět, že když jednoduše přetře spornou pečeť hadrem nasáklým běžným čisticím prostředkem, mohly by se objevit znaky podobné znakům porušení pečeti. Žalobkyni nelze vytýkat ani to, že takový zásah nepředvídala

(poznámka pod čarou 176 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Sporná pečeť nebyla opatřena informací o její případné citlivosti na povrchové čištění a žalobkyně nebyla o citlivosti sporné pečeti informována ani při jejím nalepování ani v rámci zápisu o jejím nalepení. Žalobkyně by mohla být odpovědná jen za nepovolené otevření zapečetěných dveří. Ani členové týmu provádějícího kontrolu zjevně nevěděli, jak sporná pečeť funguje.

252 Navíc skutečnost, že Komise žalobkyni neoznámila uplynutí maximální doby trvanlivosti sporné pečeti, nemůže být k její újmě. V případě překročení maximální doby trvanlivosti pečeti nelze vyloučit její vadné fungování. V německém právu představuje pouhé překročení maximální doby trvanlivosti vadu věci. S ohledem na překročení maximální doby trvanlivosti sporné pečeti a pokutu, kterou lze případně za porušení pečeti uložit, měla Komise tuto okolnost každopádně sdělit žalobkyni.

253 Komise zpochybňuje argumenty žalobkyně.

Závěry Tribunálu

254 V napadeném rozhodnutí měla Komise za to, že „[bylo] třeba mít v zásadě za to, že kromě případů vyšší moci [mohlo] dojít k odlepení pečeti pouze úmyslným jednáním, jelikož poté, co byla pečeť odlepena, byla zjevně znovu přilepena tak, aby bylo její

porušení skryto“. Komise upřesnila, že „v tomto ohledu [bylo] rovněž třeba zohlednit skutečnost, že se v budově nacházely jen osoby pověřené [žalobkyní] (včetně zaměstnanců [úklidové společnosti], která je 100% dceřinou společností [žalobkyně])“ (bod 101 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Komise se rovněž domnívala, že bylo třeba „připustit, že [šlo] přinejmenším o nedbalostní porušení pečeti“, že „[bylo] třeba v této souvislosti vzít v úvahu, že vedoucí týmu provádějícího kontrolu informoval při nalepování pečeti zástupce [žalobkyně] o významu pečeti a důsledcích jejího porušení“ a že „informace v tomto ohledu byla rovněž uvedena na samotné pečeti“ (bod 102 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Povaha změny sporné pečeti tak Komisi vedla s ohledem na skutečnosti uvedené zejména v bodě 9 odůvodnění napadeného rozhodnutí a v zápise o porušení pečeti k závěru, že došlo k jejímu úmyslnému nebo přinejmenším nedbalostnímu porušení.

255 V rámci tohoto žalobního důvodu žalobkyně v zásadě tvrdí, že Komise měla v bodě 101 odůvodnění napadeného rozhodnutí nesprávně za to, že jí bylo možné přičítat úkony třetí osoby a že v projednávané věci nemohlo dojít k nedbalosti, neboť zaměstnankyně úklidové společnosti nemohla vědět, že naplňuje skutkovou podstatu porušení pečeti.

256 Zaprvé, již bylo připomenuto, že v souladu s čl. 23 odst. 1 písm. e) nařízení č. 1/2003 může Komise uložit pokuty, pokud byly „úmyslně nebo z nedbalosti“ porušeny pečeti umístěné úředníky nebo jinými doprovázejícími osobami zmocněnými Komisí. Jak bylo připomenuto v rámci přezkumu druhého žalobního důvodu, Komisi na základě čl. 23 odst. 1 písm. e) nařízení č. 1/2003 nepřísluší prokazovat, že do zapečetěné místnosti bylo skutečně vstoupeno. Argumenty žalobkyně, podle kterých držitelé klíčů neotevřeli dveře místnosti G.505, což údajně vyplývá z prohlášení učiněných uvedenými

držiteli pod přísahou nebo že tyto dveře nebyly otevřeny ani zaměstnankyní úklidové společnosti, která neměla k dispozici klíč od této místnosti, jsou tedy irelevantní.

257 Zadruhé, pokud jde o argument žalobkyně, podle kterého žádný z jejích pracovníků nebo pověřených osob neotevřel dveře místnosti G.505, jak vyplývá z prohlášení učiněných držiteli klíčů pod přísahou a ze skutečnosti, že v této souvislosti by jakékoliv odlepení sporné pečeti každopádně překračovalo pravomoci uvedených osob, je třeba mít za to, že v bodě 101 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise uvedla, že se v budově G nacházely jen osoby pověřené žalobkyní (včetně zaměstnanců úklidové společnosti, která je 100% dceřinou společností žalobkyně). Dále v bodě 103 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise měla za to, že lze vyloučit, že do uvedené budovy v noci z 29. na 30. května 2006 mohla vstoupit osoba bez pověření a že žalobkyně nikdy nepotvrdila, že do této budovy vstoupila nepověřená osoba.

258 Nejprve je třeba poznamenat, že žalobkyně v rámci projednávané žaloby tato tvrzení nezpochybňuje. Dále pracovníci žalobkyně nebo jí pověřené osoby musí být považováni za osoby, které pracují pro žalobkyni a pod jejím vedením (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 16. prosince 1975, Suiker Unie a další v. Komise, 40/73 až 48/73, 50/73, 54/73 až 56/73, 111/73, 113/73 a 114/73, Recueil, s. 1663, bod 539). V tomto ohledu je třeba zamítnout argument žalobkyně založený na rozsudku Musique Diffusion française v. Komise, bod 249 výše, podle kterého byli pracovníky nebo pověřenými osobami pouze držitelé klíčů. Jak totiž uvádí Komise, její pravomoc uložit sankci podniku, který se dopustil protiprávního jednání, předpokládá pouze protiprávní jednání osoby, která je obecně oprávněna jednat na účet podniku (viz rozsudek Tribunálu ze dne 29. dubna 2004, Tokai Carbon a další v. Komise, T-236/01, T-239/01, T-244/01 až T-246/01, T-251/01 a T-252/01, Recueil, s. II-1181, bod 277 a citovaná judikatura).

259 Zatřetí, pokud jde o argument, podle kterého zaměstnankyně úklidové společnosti nemohla vědět, že přetření sporné pečeti hadrem nasáklým běžným čisticím prostředkem může vyvolat znaky podobné znakům porušení pečeti, je třeba konstatovat, že tento argument vychází z chybného předpokladu, že bylo prokázáno, že stav, v němž se sporná pečeť nacházela ráno dne 30. května 2006, byl vyvolán čisticím prostředkem, jejž uvedená zaměstnankyně údajně použila.

260 Každopádně i za předpokladu, že by tato zaměstnankyně mohla změnit stav sporné pečeti použitím hadru s čisticím prostředkem (bod 102 odůvodnění napadeného rozhodnutí), je třeba konstatovat, že žalobkyně má povinnost přijmout veškerá nezbytná opatření, aby zabránila jakékoliv manipulaci se spornou pečetí, tím spíše že žalobkyně byla jasně informována o významu sporné pečeti a důsledcích jejího porušení (bod 5 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

261 Začtvrté, pokud jde o argumenty žalobkyně, že Komise vycházela pouze ze změn zastaralé pečeti, která byla nesprávně použita, nebo z toho, že byla údajně překročena maximální doba trvanlivosti sporné pečeti, je třeba poznamenat, že tyto argumenty již byly zamítnuty v rámci přezkumu šestého žalobního důvodu.

262 S ohledem na výše uvedené je třeba mít za to, že Komise správně dospěla k závěru, že v projednávané věci šlo o přinejmenším nedbalostní porušení pečeti.

263 Z toho vyplývá, že daný žalobní důvod musí být zamítnut.

K devátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článku 253 ES a zásady proporcionality při stanovení výše pokuty

Argumenty žalobkyně

264 Žalobkyně podpůrně tvrdí, že pokuta, která jí byla uložena v napadeném rozhodnutí, musí být zrušena nebo případně snížena.

265 Na prvním místě je pokuta uložená žalobkyni v rozporu se „zákazem svévole" a s článkem 253 ES. Komise totiž v napadeném rozhodnutí neupřesnila, ze kterých kritérií vycházela při určení částky uložené pokuty, takže uložení pokuty ve výši 38 milionů eur je nesrozumitelné, neboť pokyny o metodě stanovování pokut uložených podle čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17 a čl. 65 odst. 5 [UO] (Úř. věst. 1998, C 9, s. 3; Zvl. vyd. 08/01, s. 171) stanoví i pro případ závažných protiprávních jednání základní částku ve výši pouze 20 milionů eur. Vzhledem k nedostatečnému odůvodnění napadeného rozhodnutí žalobkyně nemohla účinně vykonávat své právo na obhajobu.

266 Zaprvé v napadeném rozhodnutí (bod 104 a následující odůvodnění) se Komise spokojila s výčtem řady okolností, které se buď vztahují na jakékoliv porušení pečeti, nebo představují obecně polehčující či přitěžující okolnosti, aniž však základní částku nebo polehčující či přitěžující okolnosti vyjádřila v absolutní hodnotě nebo procentuálně.

Co se týče základního aspektu napadeného rozhodnutí, Komise tedy neuvedla určující prvky svého posouzení, a tím porušila článek 253 ES.

267 Zadruhé vyvolává napadené rozhodnutí dojem, že Komise vychází z domněnky úmyslného protiprávního jednání, zatímco v příslušných částech napadeného rozhodnutí shledala protiprávní jednání spáchané „přinejmenším z nedbalosti“ (bod 102 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

268 Na druhém místě jsou uplatněné přitěžující okolnosti věcně nepodložené, vztahují se na jakýkoliv případ porušení pečeti a mají povahu zcela abstraktních a obecných poznámek, které nijak nesouvisí s konkrétním případem (viz body 105 až 108 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Bylo nezbytné rozlišovat podle významu účinků porušení pečeti. Komise se však v projednávané věci ke konkrétním okolnostem porušení pečeti nevyjádřila. Ostatní důvody uvedené v napadeném rozhodnutí – zaprvé zvýšení sankcí za porušení pečeti v nařízení č. 1/2003 oproti předchozímu režimu, zadruhé skutečnost, že šlo o kontrolu v oblasti práva hospodářské soutěže, zatřetí skutečnost, že z dokumentů uložených v místnosti G.505 nebyly pořízeny fotokopie nebo že nebyly předmětem soupisu, začtvrté velikost žalobkyně a zapáté nepřijetí opatření k zajištění ochrany sporné pečeti – jsou pro účely posouzení závažnosti protiprávního jednání irelevantní.

269 Na třetím místě Komise dostatečně nezohlednila několik polehčujících okolností ve prospěch žalobkyně, které by odůvodnily značné snížení výše pokuty.

270 Zaprvé by nedbalostní porušení pečeti mělo být trestáno nižší pokutou než v případě úmyslného porušení pečeti. Porušení pečeti v projednávané věci navíc vyplývalo ze souběhu více či méně náhodných okolností.

271 Zadruhé členové týmu provádějícího kontrolu neinformovali žalobkyni o zvláštní citlivosti bezpečnostní nálepky, což přispělo k případné nedbalosti ve formě nepřijetí preventivních opatření žalobkyní.

272 Zatřetí nebylo možné konstatovat, že z místnosti G.505 byly odneseny dokumenty.

273 Začtvrté v rozporu s tím, co tvrdí Komise v bodě 112 odůvodnění napadeného rozhodnutí, žalobkyně s Komisí spolupracovala více, než byla povinna, zejména tím, že jí poskytla nákladné znalecké posudky.

274 Na čtvrtém místě nepostačuje pouhý odkaz na procentní podíl pokuty na celkovém obratu žalobkyně k vyloučení právního pochybení při stanovení výše pokuty. Výše pokuty je ve vztahu k protiprávnímu jednání nepřiměřená s ohledem na pochybnosti, zda v projednávané věci žalobkyně pečeť skutečně porušila. Rovněž není vyžadován odrazující účinek pokuty. Navíc Nederlandse Mededingingsautoriteit (nizozemský orgán pro hospodářskou soutěž, dále jen „NMa“) při obdobném použití zásady

proporcionality nedávno uložil pokutu za porušení pečeti ve výši 269 000 eur, nebo-li 0,0028 % celkového obratu dotčeného podniku, přestože nizozemský zákon o ochraně hospodářské soutěže [wet houdende nieuwe regels omtrent de economische mededinging (Mededingingswet) (Stb. 1997, č. 242)], v úplném znění, umožňoval uložení pokuty do výše 1 % světového obratu (článek 70b odst. 1 Mededingingswet).

275 Komise navrhuje zamítnout argumenty žalobkyně.

Závěry Tribunálu

276 Na prvním místě žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí není dostatečně odůvodněno, jelikož Komise v něm neupřesnila, ze kterých kritérií vycházela při určení částky uložené pokuty. Toto nedostatečné odůvodnění údajně narušilo právo na obhajobu žalobkyně.

277 Podle ustálené judikatury musí být odůvodnění vyžadované článkem 253 ES přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musejí z něho jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud mohl vykonávat svůj přezkum. Požadavek odůvodnění musí být posuzován v závislosti na okolnostech případu, zejména v závislosti na obsahu aktu, povaze dovolávaných důvodů a zájmu, který mohou mít osoby, jimž je akt určen, nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká,

na získání vysvětlení. Není požadováno, aby odůvodnění upřesňovalo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 253 ES, musí být posuzována s ohledem nejen na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 2. dubna 1998, Komise v. Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Recueil, s. I-1719, bod 63 a citovaná judikatura).

278 Pokud jde v projednávané věci o kritéria, z nichž Komise vycházela při stanovení částky pokuty uložené žalobkyni, Komise uvedla, že částka pokuty závisela zejména na závažnosti protiprávního jednání a zvláštních okolnostech projednávaného případu (body 104 a 113 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

279 Komise zaprvé uvedla, že porušení pečeti představuje nezávisle na konkrétním případu závažné protiprávní jednání a pokuta uložená za porušení pečeti by měla mít odrazující účinek (bod 105 odůvodnění napadeného rozhodnutí), takže by pro vyšetřovaný podnik nemělo být výhodnější pečeť porušit.

280 Zadruhé Komise zdůraznila, že kontroly jsou obecně nařizovány jen v případě náznaků porušení pravidel hospodářské soutěže a že se o takový případ jednalo i v projednávané věci. V tomto ohledu jí měla kontrola v prostorách žalobkyně umožnit ověřit náznaky porušení pravidel hospodářské soutěže a zajistit, aby dokumenty, které nebyly předmětem soupisu a které byly nalezeny zejména první den kontroly, byly uschovány v zapečetěné místnosti (body 107 a 108 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

281 Zatřetí Komise uvedla, že při stanovení částky pokuty uložené žalobkyni přihlédla k tomu, že šlo o první případ použití čl. 23 odst. 1 písm. e) nařízení č. 1/2003 a tato okolnost nemohla mít za následek, že stanovená pokuta nebude s to zajistit odrazující účinek tohoto ustanovení (bod 109 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

282 Komise začtvrté uvedla, že kromě skutečnosti, že nařízení č. 1/2003 tři roky před kontrolami stanovilo přísnější režim ukládání pokut za procesní porušení a že o několik týdnů dříve již byly pečeti umístěny v budovách téže skupiny podniků, je žalobkyně jedním z největších podniků v energetickém odvětví, který má k dispozici značný počet odborníků na kartelové právo a že byla při nalepování pečetí upozorněna na vysoké pokuty v případě jejich porušení (bod 110 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

283 Komise dále odmítla argumenty žalobkyně uplatněné v rámci polehčujících okolností, podle kterých Komise neprokázala, že byly dveře místnosti G.505 otevřeny nebo že dokumenty byly odneseny, nebo podle kterých žalobkyně spolupracovala s Komisí nad rámec svých povinností (body 111 a 112 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

284 Pokud jde o čl. 23 odst. 1 písm. e) nařízení č. 1/2003, Komise z důvodu, že nepřijala pokyny o metodě výpočtu, k jejichž dodržování by se zavázala v rámci stanovení pokut na základě tohoto ustanovení, a vzhledem k tomu, že úvahy Komise vyplývají z napadeného rozhodnutí jasně a jednoznačně, nebyla povinna v rozporu s tím, co tvrdí žalobkyně, vyjádřit v absolutní hodnotě nebo procentuálně základní částku pokuty a případné polehčující nebo přitěžující okolnosti. Z toho vyplývá, že výtka vycházející z porušení článku 253 ES musí být zamítnuta. Rovněž je třeba zamítnout výtku žalobkyně vycházející z porušení jejího práva na obhajobu v důsledku údajně nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí.

285 Na druhém místě žalobkyně tvrdí, že pokuta, která jí byla uložena, je nepřiměřená.

286 V této souvislosti je třeba připomenout, že zásada proporcionality vyžaduje, aby akty orgánů nepřekročily meze toho, co je přiměřené a nezbytné k dosažení legitimních cílů sledovaných dotčenou právní úpravou, přičemž se rozumí, že pokud se nabízí volba mezi několika přiměřenými opatřeními, je třeba zvolit nejméně omezující opatření a způsobené nevýhody nesmějí být nepřiměřené vzhledem ke sledovaným cílům (rozsudek Soudního dvora ze dne 5. května 1998, Spojené království v. Komise, C-180/96, Recueil, s. I-2265, bod 96, a rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2007, Prym a Prym Consumer v. Komise, T-30/05, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 223).

287 Z toho vyplývá, že pokuty musí odpovídat sledovaným cílům, tedy cílům spočívajícím v dodržování pravidel hospodářské soutěže, a že výše pokuty ukládané podniku za protiprávní jednání v oblasti hospodářské soutěže musí být ve vztahu k tomuto protiprávnímu jednání posuzovanému jako celek, a zejména s přihlédnutím k jeho závažnosti přiměřená (rozsudek Prym a Prym Consumer v. Komise, bod 286 výše, bod 224). V tomto ohledu je podle ustálené judikatury závažnost protiprávního jednání určena s ohledem na řadu skutečností, při jejichž posouzení má Komise prostor pro uvážení (rozsudek Soudního dvora ze dne 10. května 2007, SGL Carbon v. Komise, C-328/05 P, Sb. rozh. s. I-3921, bod 43; rovněž v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 28. června 2005, Dansk Rørindustri a další v. Komise, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Sb. rozh. s. I-5425, body 240 až 242).

288 Zaprvé v bodech 105 až 108 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise správně uvedla důvody, proč je porušení pečeti jako takové zvláště závažným protiprávním jednáním, a v rámci toho odkázala především na účel pečetí, kterým je zabránit ztrátě důkazů během kontroly a na nezbytnost zajistit, aby uložená pokuta měla dostatečně odrazující účinek. V této souvislosti je třeba rovněž zdůraznit, že stran protiprávního jednání spočívajícího v porušení pečeti zákonodárce v nařízení č. 1/2003 stanovil přísnější sankce, než jaké bylo možné uložit v rámci předchozího režimu, aby tak zohlednil zvláště závažnou povahu tohoto protiprávního jednání. Z judikatury vyplývá, že v rámci stanovení výše pokut je Komise oprávněna zohlednit nezbytnost zajistit, aby tyto pokuty měly dostatečně odrazující účinek (viz v tomto smyslu rozsudek Musique Diffusion française a další v. Komise, bod 249 výše, bod 108), což má o to větší význam v rámci protiprávního jednání spočívajícího v porušení pečeti, aby se podniky nemohly domnívat, že je pro ně výhodné, když pečeť v rámci kontroly poruší (bod 105 odůvodnění napadeného rozhodnutí). S ohledem na předcházející a v rozporu s tím, co tvrdí žalobkyně, Komise ve vztahu k posledně uvedené neshledala přitěžující okolnosti, ale uvedla okolnosti, které odůvodňují uložení dostatečně odrazující pokuty za jakékoliv protiprávní jednání spočívající v porušení pečeti.

289 Zadruhé, pokud jde o polehčující okolnosti, které Komise údajně nedostatečně zohlednila, v prvé řadě je třeba odmítnout argument žalobkyně, podle kterého je pro dotčený podnik nedbalostní porušení pečeti polehčující okolností. V tomto směru je nejprve třeba uvést, že Komise v rozporu s tím, co tvrdí žalobkyně, nevycházela z domněnky úmyslného protiprávního jednání, neboť měla za to, že v projednávané věci bylo nutno připustit, že šlo „přinejmenším“ o nedbalostní porušení pečeti (bod 102 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Mimoto v souladu s čl. 23 odst. 1 písm. e) nařízení č. 1/2003 může být protiprávní jednání spočívající v porušení pečeti spácháno úmyslně nebo z nedbalosti. Jak uvádí Komise, samotné porušení pečeti totiž odstraňuje její ochranný účinek, a postačuje tedy k tomu, aby představovalo protiprávní jednání.

290 V druhé řadě, co se týče argumentu žalobkyně, podle kterého ji Komise měla informovat o zvláštní citlivosti bezpečnostní nálepky, je třeba konstatovat, jak vyplývá z rozboru pátého a šestého žalobního důvodu, že tato údajná citlivost originálních pečetí Komise nebyla prokázána a žalobkyně v žádném případě neprokázala, že tato citlivost mohla způsobit „falešnou pozitivní reakci" pečeti. Jak mimoto vyplývá z přezkumu osmého žalobního důvodu, žalobkyni přísluší, aby přijala nezbytná opatření s cílem zabránit jakékoliv manipulaci se spornou pečetí.

291 Ve třetí řadě, není relevantní, že nebylo možné konstatovat, že z místnosti G.505 byly odneseny dokumenty, jelikož cílem umístění pečeti je konkrétně zabránit jakékoliv manipulaci s dokumenty uloženými v zapečetěné místnosti, aniž je přítomen tým Komise provádějící kontrolu. V projednávané věci, jak Komise uvedla v bodech 11 a 111 odůvodnění napadeného rozhodnutí, nebyly dokumenty uložené v místnosti G.505 předmětem soupisu, zejména z důvodu jejich vysokého počtu. Tým provádějící kontrolu tak nemohl ověřit, zda dokumenty uložené v této místnosti chybí.

292 Ve čtvrté řadě, tvrzené vysoké náklady, které žalobkyně vynaložila na vypracování znaleckých posudků ústavu nebo vyslechnutí pracovníků a držitelů klíčů, nemohou být považovány za objasnění skutkového stavu, které jde nad rámec toho, k čemu byla žalobkyně povinna, a odůvodnit tak snížení pokuty, neboť žalobkyně tyto kroky podnikla v rámci výkonu svého práva na obhajobu, a uvedené kroky tak neusnadnily šetření Komise.

293 Zatřetí je třeba poznamenat, že Komise každopádně zohlednila skutečnost, že předmětné porušení pečeti je prvním případem použití čl. 23 odst. 1 písm. e) nařízení č. 1/2003 (bod 109 odůvodnění napadeného rozhodnutí), a zároveň uvedla, že

nezávisle na této okolnosti žalobkyně měla k dispozici řadu odborníků na kartelové právo, že ke změně nařízení č. 1/2003 došlo více než tři roky před kontrolami vedenými vůči žalobkyni, že žalobkyně byla informována o důsledcích porušení pečeti a že o několik týdnů dříve již byly v budovách jiných společností skupiny, k níž náleží žalobkyně, umístěny další pečeti.

294 Začtvrté, pokuta ve výši 38 milionů eur nemůže být v rozporu s tím, co tvrdí žalobkyně, považována za nepřiměřenou ve vztahu k protiprávnímu jednání, s ohledem na zvláště závažnou povahu porušení pečeti, velikost žalobkyně a nezbytnost zajistit dostatečně odrazující účinek pokuty, aby porušení pečeti umístěné Komisí v rámci kontrol nemohlo být pro podnik výhodné.

295 V tomto ohledu argument vycházející z rozhodující praxe NMa v Nizozemsku nemůže být přijat. Vedle skutečnosti, že Komise nemůže být v žádném případě vázána rozhodovací praxí vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž, je třeba konstatovat, že srovnání, které žalobkyně učinila mezi procentním podílem pokuty uložené ze strany NMa na celkovém obratu dotčeného podniku a procentním podílem pokuty uložené v projednávané věci žalobkyni v rámci jejího obratu, není relevantní, neboť toto srovnání bylo v případě nizozemského protiprávního jednání učiněno ve vztahu k obratu skupiny dotčených společností, kdežto v případě projednávané věci ve vztahu pouze k obratu žalobkyně, a nikoliv k obratu skupiny E.ON jako celku.

296 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že pokuta, kterou Komise uložila žalobkyni a která odpovídá přibližně 0,14 % jejího obratu, není nepřiměřená.

297 Z toho vyplývá, že daný žalobní důvod musí být zamítnut a stejně tak musí být zamítnuta žaloba v plném rozsahu, a to aniž je nezbytné vyhovět návrhům žalobkyně na provedení důkazních opatření (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 22 listopadu 2007, Sniace v. Komise, C-260/05 P, Sb. rozh. s. I-10005, body 77 až 79 a citovaná judikatura).

K nákladům řízení

298 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

299 Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (osmý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) E.ON Energie AG se ukládá náhrada nákladů řízení.

Martins Ribeiro Papasavvas Wahl

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 15. prosince 2010.

Podpisy.

Obsah

Právní rámec ..... II - 5766

Skutečnosti předcházející sporu ..... II - 5767

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení ..... II - 5775

Právní otázky ..... II - 5776

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení důkazního břemene ..... II - 5777

Argumenty účastnic řízení ..... II - 5777

Závěry Tribunálu ..... II - 5781

K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení „zásady vyšetřovací“ ..... II - 5787

Argumenty účastnic řízení ..... II - 5787

Závěry Tribunálu ..... II - 5790

K třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z údajně chybného předpokladu řádného nalepení pečeti ..... II - 5795

Argumenty účastnic řízení ..... II - 5795

Závěry Tribunálu ..... II - 5797

K čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z údajně chybného předpokladu „zjevného stavu“ sporné pečeti v den následující po kontrole ..... II - 5804

Argumenty účastnic řízení ..... II - 5804

Závěry Tribunálu ..... II - 5807

K pátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z údajně chybného předpokladu vhodnosti bezpečnostní nálepky pro účely úředního pečetění, jež provádí Komise ..... II - 5814

Argumenty účastnic řízení ..... II - 5814

Závěry Tribunálu ..... II - 5816

K šestému žalobnímu důvodu, vycházejícímu ze skutečnosti, že Komise nezohlednila „alternativní scénáře“ možných příčin stavu sporné pečeti ..... II - 5819

Argumenty účastnic řízení..... II - 5819

Závěry Tribunálu ..... II - 5828

K sedmému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady presumpce neviny ..... II - 5840

Argumenty účastnic řízení ..... II - 5840

Závěry Tribunálu ..... II - 5841

K osmému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 23 odst. 1 nařízení č. 1/2003..... II - 5845

Argumenty účastnic řízení ..... II - 5845

Závěry Tribunálu ..... II - 5847

K devátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článku 253 ES a zásady proporcionality při stanovení výše pokuty ..... II - 5851

Argumenty žalobkyně ..... II - 5851

Závěry Tribunálu ..... II - 5854

K nákladům řízení..... II - 5861